

**சிவமயம்
சரஸ்வதி துணை**

தமிழ்விரு தூது

11.01.2011

நூலின் பெயர்	-	“தமிழ் விடு தூது”
வெளியீடு	-	இலவசம்
வெளியீட்டுத்திகதி	-	11.01.2011
பக்கம்	-	i - v -- 01 - 52
அச்சுப்பதிப்பு:-	-	லெட்குமி அச்சகம் நெல்லியடி. தொலைபேசி - 0214909133

தமிழ்விடு தூது

அமரர்

சீதம்பரப்பிள்ளை குலசபாநாதன்

முதலாம் ஆண்டு நினைவு வெளியீடு

(இலவசம்)

11-01-2011

பதீப்புரை

புகழ்விரும்பாப் பெரியோர்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் இருந்துள்ளார்கள் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டுத்தான், இன்னார் இதைப்பாடியவர் என அறியமுடியாதபடி கனகச்சிதமாகவும் மிகவும் காத்திரமாகவும் படைக்கப்பட்ட “தமிழ்விடு தூது” எனும் இந்நூல் எமக்கு விளம்பும் விடயங்களில் ஒன்றாகும்.

மனிதனை மனிதன் எனக் கூறவைப்பது அவர்தம் மொழியும், சமயமும் ஏனைய நடத்தைகளுமாம் மொழியானது ஒருவருக்கு அவர்தம் தாய்க்குச் சமானமான தொன்றாகும். தமிழ்விடு தூது எனும் இந்நூலை இயற்றிய சான்றோன் தமிழின் மீது தனக்கெழுந்த காதல் மிகுதியால் தமிழையே தமிழ் இறைபிடம் தூது விடுகின்றார் தூது விடுவதோ அவர்தம் அன்னைக்குச் சமானமான மொழியை தூதனுப்புவதோ யாவார்க்கும் மேலான இறைவனிடம் இறைவன் எங்கும் வியாபிக்கின்றார் அதுபோல தமிழின் பெருமை எங்கும் வியாபிக்க எண்ணியோ தமிழைத் தூதனுப்பினார் என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

அத்தகு சிறப்புப் பெற்ற இந்நூல் யாவார்க்கும் கிடைக்க வேண்டுமெனும் அவாவில், புகழ்பூத்த சோதிடர் கரவெட்டியூர் வீரகத்தியார் சிதம்பரப்பிள்ளையின் சிரேஷ்ட புத்திரனாம் குலசபாநாதன் அவர்கள் அமரத்துவமடைந்த முதலாம் ஆண்டு நினைவாக அமரரின் மூத்த புதல்வன் குலசபாநாதன் நிரஞ்சன் அவர்கள் சித்தங் கொண்டு இதனை வெளியிட எண்ணினார் அவரது எண்ணத்திற்கு ஏற்ப தமிழ் விடுதூது எனும் இந்நூலையும், கந்தரந்தாதி எனும் பாடற் தொகுதிகளையும் தேர்ந்தெடுத்தவர் நிரஞ்சனது மாமனாரும் அமரரின் மைத்துனருமான கதிர்காமு மார்க்கண்டு எனும் தபாலதிபராகும்

இந்நூல் அச்சப்பிழையின்றி வெளிவர உறுதுணையாகவிருந்தவர் சிலேடைக்கவிரத்தினம், கலாபூஷணம் பண்டிதர் கந்தையா கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர்கள். அவரது தள்ளாத வயதிலும் தமிழின் மீதுள்ள பற்றினாலும் இக் கைங்கரியத்திற்கு மனங்கோணாது உறுதுணையாக இருந்துள்ளார். வாழ்க அவரது பணி இவ்விரு நூல்களையும் அச்சப்பிழையின்றி வெளிவர உதவிய லெட்குமி ஓவ்செந் பிறிந்ரர்ஸ்க்கும் எமது நன்றி உரித்தாக்குக. எளிதில் கிடைக்கப் பெறாக இந்நூல் யாவார்க்கும் கிடைக்க வேண்டும். எனவே நூல் கிடைக்க பெறுவோர் அனைவருக்கும் கொடுத்துதவ வேண்டுகின்றோம்.

ஐ.செல்வராசா
ஆசிரிய ஆலோசகர் (ஆங்கிலம்)
கிழவி தோட்டம்
கரவெட்டி மத்தி
11.01.2011

நூன்முகம்

உலகச்செம்மொழிகளில் ஒன்றாயுமிருப்பதுநம் செந்தமிழ் மொழி. அதில் பேரிலக்கியங்களாய் மிளிர்வன ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், எட்டுத்தொகை,பத்துப்பாட்டு, கீழ்க்கணக்கு முதலியன. இவையன்றிச் சிற்றிலக்கியச்சுவடிகளாக மலர்வன பிரபந்தங்கள். அவை 96 வகைப்படும். அவற்றில் ஒன்றே தூதுப்பிரபந்தம். தூதுச்சுவடி தமிழுக்கே உடைமையன்றி வடமொழிமுதலான இந்தியமொழிகளிலும் சிங்களத்திலும் இருப்பது அதன் பிரபல்லியத்தையும் பிரபாவத்தையும் உயர்த்திக் காட்டுவதே.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தூது என்றசொல் பரந்த செயலைத்தரும். அந்தப்பரந்தசெயல் உண்மைத்தூது, கற்பனைத் தூது என இருபாற்படும். பகையரசர் மீது ஒருவரைத்தூது விடுவது உண்மைத்தூதாகும். தூதின் இலக்கணத்தை வள்ளுவப் பெருந்தகை வகுத்துக்காட்டியிருப்பதும் அதன் சிறப்புக் கருதிப்போலும். பாரதக்காப்பியத்தில்உலூகமுனிவர். சஞ்சயன்,கிருஷ்ணன் என்போர் சென்றதும், கந்தபுராணத்தில் வீரவாகுதேவர் சூரபன்மன்பாற் போந்ததும் இராமாயணத்தில் அங்கதன் அநுமான் ஆதியோர் சென்றதும் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சிக்காக, ஓளவையார் தொண்டைமானிடம் நடந்ததும் உண்மைத் தூதுகளே. அன்னம் அ.நினைப் பொருளாயினும் அதனை நளன் தமந்தியிடம் தூது விடுத்ததும் சுந்தரர் பரவையாரின் ஊடல்போக்கச் சிவனைஅவரிடம் தூது விடுத்ததும் அகத்திணை சார்ந்த உண்மைத்தூதுகளாகும்.

கற்பனைத் தூதும் இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள் ஒன்று தன் துயரை அன்புடை ஒருவர் அறியுமாறும் அத்துயர்போக்கப் பொருள் இரந்துகேட்டும் அ.நினைப் பொருளையோ உயர்திணைப் பொருளையோ தூதுவிடுத்தல். மற்றொன்று தலைவன் தலைவியர் தம் காம மயக்கத்தால் அ.நினைப்பொருளையேனும் உயர்திணைப் பொருளையேனும் தூது செல்லவிடுத்தல். இது காமம்மிக்க கழிபடர்கிளவி எனப்படும். வாயையால் மெலிந்து மதிற்றும் கிடந்த

சத்தி முற்றப்பலவர் தம் துயரை பல்லியின் பாடுபார்த்திருந்த தம் மனையாட்கு அறிவிக்குமாறு வானத்திற் பறந்துவந்த நாரைகளைப் பார்த்துப் பாடிய “நாராய் நாராய்” என்னும் பாடல் துயர்விளக்கும் தூதுப்பாடலாகும். பிசிராந்தையார் அன்னச்சேவலைக்கோப் பெருஞ் சோழனிடத் துத் தூதுவிடுத்தது. தம் நட்பின் கெழுதகைமையைப் புலப்படுத்தும் பொருட்டே. விறலிவிடு தூதும் பிறவும் இரந்துகோடற்பொருட்டு நின்றன.

தூதுவிடுதல் பிரபந்தமாய் அமைவதன்றிச் சிறிய அளவில் கலம்பகம், அந்தாதி குறவஞ்சி என்னும் சிற்றிலக்கியங்களிலும் தேவாரம், திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலான பக்தி இலக்கியங்களிலும் பிரகாசிப்பதைக்காணலாம். “தூது நீ சென்று வாராய் சகியே குற்றாலநாதரிடம்” என்பது குற்றாலக் குறவஞ்சியில் திரிகூடப்பராசுப்பர் தீட்டிய கைவண்ணம்.

“பொன்னம்பும் கழிக்கானல் புணர்துணையோ டுடன்வாழும் அன்னங்காள்! அன்றில்காள்! அகன்றும்போய் வருவீர்காள் கன்னவில்தோட் சிறுத்தொண்டன் கணபதீச் சரம்மேய இன்னமுதன் இணையடிக்கீழ் எனதல்லல் உரையீரே”

என்பது சீர்காழிப்பிள்ளையின் திருவாய் மலர்த்தேன். மேலும் இசைவல்லுநர்கள் இசையரங்குகளிற்பாடும் போது தூது அமைந்த கிருதிகளையும் வெளிப்படுத்துவது பலரும் அறிந்ததே.

புலவன் தன்னைத் தலைவியாகப் பாவித்துத் தூதுவிடுவது புறத்திணைத்துறைகளில் கடவுள்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தின் பாற்படும். தூதுக்குரியனவாக அன்னம், மயில், கிளி, மேகம், நாகணவாய், பாங்கி, குயில், நெஞ்சு, தென்றல், வண்டு என்னும் பத்தும் இடம்பெறும் என்பது விதி. புறநடையாக வனசம் (தாமரை) நெல், துகில் என்பனவும் தலைமை தாங்கிவந்துள்ளன என்பர் அறிஞர்கள். பின் நாளில் அன்றில், இருள்வாசி, (இருவாட்சி) குவளை, சண்பகம், பாரிசாதம், பிச்சி என்பவற்றோடு புகையிலையும்

தூதுப்பொருளாக அமைந்துவிட்டது புதுமையே. சீனிசர்க்கரைப் புலவரின் படைப்பே புகையிலைவிடுதூது. புகையிலை போர்த்துக் கேயரால் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டு இன்று தமிழ்ச்சோலையுள் ஒன்றாய் நிற்பது வியப்பைத்தருவதே.

இந்நூலாசிரியரால் தூதாகவிடுக்கப்பட்டது செந்தமிழே. தமிழைத் தூது விடுத்ததாக ஒருபிரபந்தம் இன்றுவரை இல்லையாயினும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக் கச்சியப்ப முனிவர் யாத்த கச்சியானந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடுதூதில் “செந்தமிழைச் செம்பொன்னைச் சேர்ப்பின் அவை சேரா” எனக்கூறியிருத்தலால் முன்பு தமிழ்விடுதூதும் இருந்துள்ளது எனலாம்.

தமிழ்விடு தூது என்னும் இப்பிரபந்தம் மதுரைச் சோமசுந்தரர் மீது காதல்கொண்டதலைவி ஒருத்தி விரகத்தால் துன்புற்றுத்தமிழை அவரிடத்துத்தூதுவிடுத்ததாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை ஆக்கிய புலவர் யார் என்பது தெரியுமாறு இல்லை. அவர்வாழ்ந்த காலமும் நன்கு புலப்படாது நிற்கிறது. இருப்பினும் இந்நூலில் உள்ள சில குறிப்புகள் அவர்வாழ்ந்த காலத்தை அறிய வாய்ப்பளிக்கின்றன எனலாம். இவர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட திருவிளையாடற் செய்திகளுக்குத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தையே பெரிதும் மேற்கோள்களாகக் காட்டுவதால், அந்நூலாசிரியரான புலியூர் நம்பிகள். காலத்துக்குப்பிற்பட்டவர் இந்நூலாசிரியர் என்பது தெளிவு. மேலும் 57ஆம் கண்ணியில் “ஆடகமா வெற்பனையார் மாதை விமலர் இடத்தே இருவர் கற்பனையாற் சொன்ன கலம்பகமும்” எனவரும் பகுதி இரட்டையரை வெளிப்படுத்தியும் 62 ஆம் கண்ணியில் “அரியா சனமுனக்கே யானாலுனக்குச் சரியாருமுண்டோ” எனவரும்பகுதி “அரியா சனத்தில் அரசரோ டென்னைச் சரியாசனம் வைத்த தாய் என்னும் காளமேகப் புலவரின் வெண்பாவை நினைவுபடுத்துவதாய்க்காள மேகத்தைப் புலப்படுத்தியும் 88 ஆம்கண்ணியில் “நன்னெறியின் மண்ணிற்புகழுருவாய் வாழ்வதற்கும்” என்னுந் தொடரில்வந்த” நன்னெறி என்னுஞ்சொல் சிலேடையாய்

ஒழுக்கம் என்னும் பொருளோடு நன்னெறி என்ற நூலையும் அதன் ஆசிரியராகிய சிவப்பிரகாசரையும் வெளிப்படுத்தியும் நின்றலால் இந்நூலாசிரியர் இம்மூவர் காலத்துக்கும் பிற்பட்டவர் ஆகலாம் போலும். இம்மூவரில் சிவப்பிரகாசர் காலத்தாற் பிந்தியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நூலாசிரியர் தமிழ் நூல்கள் அனைத்தையும் அவற்றின் சிறப்புத் தோன்றச்சிலேடை அணியில் புனைந்திருப்பது நம் கவனத்துக்குரியது. மேலேவந்த மாதவிமலர் திருவாமாதூர் இறைவரே.

இந்நூலாசிரியர்க்கு மதுரைச் சொக்க நாதர் மீதுள்ள தணியாதபக்தியே தூதுப்பிரபந்தமாய் வெளிவந்திருப்பதாலும் திருவாலவாய்க் கோயிலமைப்பும் சூழலும் நன்கு தெரிந்திருப்பதாலும் இவ்மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆகலாம்.

வடமொழிச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் இடத்திற்கேற்பச் சாதாரணமாய் அமைக்கும் இயல்பினாலும் பூசாகாலங்களில் நிகழும் சோடச உபசாரங்களை ஆகமவிதிக் கமைய ஒழுங்குபடக்கூறியிருப்பதாலும் இவர் மரபும் அந்தணர் மரபுபோலும்.

இந்நூலின் அமைப்பு இவரது பரந்துபட்ட தமிழ்ப் புலமையைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் அச்சுப்படிவத் தமிழ் நூல்கள் குவிந்து கிடந்தும் அவற்றை வாங்கி இலகுவிற் படிக்க முடிந்தும் அவற்றைப் படிக்கும் நாட்டமில்லாத இன்றைய தமிழ்ப் பற்றாளருடன் பனையோலைச்சுவடிகள் வடிவில் சங்ககாலந்தொட்டு இன்றுவரை மலர்ந்த தமிழ்இலக்கண இலக்கியக்கடல் முழுவதையும் பருகிநின்ற இந்நூலாசிரியரை ஒப்பு நோக்கும் போது பெருவியப்புத் தோன்றுகின்றது 151 ஆவது கண்ணியில் “இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன், இமையோர் விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்” என்பது தலைவி கூற்றாயினும் அது ஆசிரியரது ஆழ்ந்த தமிழ்ப்பற்றை வெளிப்படுத்துவதே. தூதுப் பொருள்கள் பல இருந்தும் அவற்றை ஒதுக்கித் தமிழைத்

தூதுவிடுத்ததும் இதனை அனுசரிப்பதே. இவரது தமிழ்ப்பற்று நூல்முழுவதிலும் வியாபித்திருப்பதை இந்நூலைப்படிப்பதன்மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம்.

பெரியபுராணத்தில் தோன்றும் அடியார்களைவிதந்து பேசுந்திறமும் ஆலவாயுடையாரது திருவிளையாடல்களை மன முருகிப் பேசும் வகையும் இவரது சிவமதப்பற்றையும் பக்தியையும் புலப்படுத்துகின்றன.

இந்நூலாசிரியரது புதிய சொற்பிரயோகங்களும் சிந்தனைக்குரியன. சுவடிகளை இட்டுத்தூக்கிச் செல்லும் பையை 'அசை' என்கிறார். அது பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவர்களின் தோளிற்கிடந்து அசைவதால் அப்பெயர் பெற்றது போலும். அன்றேல் அது பண்டைய தமிழ் நாட்டுவழக்காகவும் இருத்தல்கூடும். குறுநில மன்னரைக் குறுமன்னியர் என்பதும் வேதாகமங்களைப்புரோகிதர் என்பதும் இவரது புதிய சொற்பிரயோகங்கள்.

தமிழ்ச்சிறப்பை விபரிக்கும் இந்த நூலைத்தேடிக்கண்டு பிடித்துக் குறிப்புரையுடன் முதன்முதல் அச்சேற்றி எமக்கு வழங்கியவர் தென்கலைச்செல்வர் மகாமகோபாத்தியாயர். உ.வே.சாமிநாதையர். அவர் சிறந்த தமிழ்உபகாரி. இந்நூல் அவர் பதிப்பித்தவாறே வெளிவருகிறது. தமிழ்ப்பற்றாளர் அனைவரும் படித்துப் பண்டிதராகுக.

சிலேடைக்கவிரத்தினம். க.கணபதிப்பிள்ளை.

தமிழ்க்குடில்
நெல்லியடிகிழக்கு
கரவெட்டி

மதுரைச் சொக்க நாதர் தமிழ்விடு தூது

(கலிவெண்பா)

- 1- சீர்கொண்ட கூடற் சிவராச தானிபுரந்
தோர்கொண்ட சங்கத் திருந்தோரும் - போர்கொண்
- 2- டிசையுந் தம்முரசென் நேத்தெடுப்பத் தீக்கு
விசையஞ் செலுத்திய மின்னும் - நசையுறவே
- 3- செய்யசீல ஞானத் தீரளேட்டி லோரேடு
கைய் லெடுத்த கணபதியும் - மெய்யருளார்
- 4- கூடல் புரந்தொருகாற் கூடற் புலையரதீர்
பாடலந் வீத்த படையேளும் - வீடகலா

குறிப்புரை

- 1- கூடற்சிவராசதானி கூடலாகிய சிவராசதானி, சிவராசதானி என்பது மதுரையின் திருநாமங்களில் ஒன்று, "திருமதுரை தானே சிவராசதானி" என்பார்பின்(265-6) புரந்து சங்கத்திருந்தோர் என்றது சோமசுந்தரக்கடவுளை.
- 2-3 மின்-தபாதகைப்பிராட்டியர். தாம்உபதேசித்ததைப் பராமுகமாகக் கேட்ட அம்பிகையைச்சிவபெருமான் சபித்த பொழுதுசினந்து விநாயகக்கடவுள் கடலில் எறிவதற்கு ஆங்கிருந்த வேதாகமச் சுவடிகளையெடுத்தனர் என்பது வரலாறு. (திருவால் - வலைவீசின, திருவிளை.)
- 4- படையேள் - முருகக்கடவுள். கூடல்புரந்து - மதுரை நகரத்தை ஆண்டு, கூடற்புலவர் - சங்கப்புலவர்,கூடல்- சங்கம், "கூடலின் ஆய்ந்தஒண்தீம்தமிழ்" (திருச்சிறு.20) அவர் கூடலைப்புரந்தது

உக்கிரபாண்டியராகியும்; பாடல் அறிவித்தது உருத்திரசன்ம
ராகியும், (திருவால, உக்கிரன் பிறந்த ஷ ஊமை தமிழறிந்த)

மன்னுமூ ஊண்டில் வடகலையுந் தென்கலையும்

- 5- அன்னை முலைப் பால் அறிந்தோரும் - முன்னரே
மூன்றுவீடு யார்முன் முதலையுண்ட பிள்ளையைப்பின்
- 6- ஈன்றுதரச் சொல்லி ன்சைத்தோரும் - தோன்றயன்மால் தேடிமுடி
யாலடியைத் தோடாதே நல்லூர்ந்
- 7- பாடி முடியாப் படைத்தோரும் - நாடிமுடி
மட்டோலைப் பூவனையார் ஊர்ந்தோலை சேர்த்தெழுத்
- 8- பட்டோலை கொள்ளப் பகர்ந்தோரும் - மூட்டாதே
ஒல்காப் பெருந்தமிழ் மூன் றோதியருண் மாமுனியும்
- 9- தொல்காப் பியமொழிந்த தொன்முனியும் - மல்காச்சொற்
பாத்திரவிகொண் டேபுத்பாற் பாய்பசுலைப் பன்னிரண்டு சூத்திரவிகொண்
- 10- டேபினித்த தூயோரும் - நேத்திரமாம்

- 5- அறிந்தோர் - திருஞானசம்பந்தர், வடகலையும் தென்கலையும்
அறிந்தோர், "முத்தமிழ் நான்மறை ஞான சம்பந்தன்" (தேவாரம்)
- 6- இசைத்தோர் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.
- 7- நல்லூர் - திருநல்லூர், பாடி-திருச்சத்திமுற்றத்தில் "பூவரடிச்சுவ
டென்மேற்பொறித்துவை" என்றுபாடி: பாடி நல்லூரிற்படைத்தோர்
எனக் கூட்டுக. படைத்தோர் திருநாவுக் கரசுநாயனார் ,
திருநாவுக்கரசர்நல்லூரில் திருவடியை முடியாகப் பெற்றதற்கு
அறிகுறியாக அத்தலத்தில் இன்றும் திருவடிநிலை உள்ளது.
- 8- மட்டு-தேன், ஓலைப்பூ-தாமழம்பூவை, வனையார் அணியாத வராகிய
சிவபெருமான், ஓலைப்பூ: "வாளாமோலைப்பூவுமாம்"
(இரத்தினச்சுருக்கம்) வார்ந்து - வாரி. சேர்த்து - புத்தகமாகச்
சேர்த்து, பட்டோலை - குறிப்பெழுதும் ஓலை," பண்ணிய
பாவமெங்கள் பட்டோலைக்குட்படுமோ" (சிவரகசியம்)
"பேராசிரியர் நேமிநாதர் பட்டோலைபிடிக்கப்பாடியது"
(தமிழ்நாவலர்சரிதை), பகர்ந்தோர்திருவாதவூர் இந்தக்கண்ணி

சிவபெருமான் திருக்கோவையாரை எழுதியருளியதைத் தெரிவிக்கின்றது.

- 9- தமிழ்மூன்று ஓதியருள் மாமுனி - அகத்தியர், “முழுதுணர்ந்தருள் மலையநன்முனிமொழியும்முத்தமிழ்” (வில்லி - பாரதம்) தொன்முனிதொல்காப்பியமுனிவர்.
- 10- தூயோர் - மெய்கண்டதேவர் பா திரம் - செய்யுள்களின் நிலை. பதி-சிவன், பசு-ஆன்மா, பன்னிரண்டு சூத்திரம் - சிவஞான போதத்திலுள்ள பன்னிரண்டு சூத்திரங்கள். தலைவன் மேற்பாய்கின்ற பசுவைப்பன்னிரண்டுகயிற்றாற்கட்டிய வெண்பது தொனிப்பொருள்.
- 11- தீதல் கவிதைத் திருமா ளிகைத்தேவர்
ஆத் முனிவ ரணலோரும் - சாத்யுறும்
- 12- தந்திரத்த னாலொழியாச் சார்வணையைச் சாற்றுத்தரு
மந்திரத்த னாலொழித்த வல்லோரும் - செந்தமிழ்நூர்
- 13- பொய்யடிமை யில்லாப் புலவரென்று நாலொர்சொல்
மெய்யடிமைச் சல்கத்து மேலோரும் - ஐயடிகள்
- 14- காடலரும் செஞ்சொற் கழிந் றந்நாலும்
பாடலரும் தெய்வமொழிப் பாலரும் - நூடலரும்
- 15- கல்லாதார் சல்கமெனக் கல்கிகைள் வீக்குரியர்
எல்லாரு நீயா யிருந்தமையால் - சொல்லாரும்
- 16- என்னடிக ளோபுகைக்கண் டேத்தீநீடர் தீருமென்றுள்
பொன்னடிக ளோபுகலாப் போற்றினேன் - பன்னியமென்.
- 11- கவிதை - செய்யுள் (பரிபாடல் - 6:8, உரை) முனிவர் என்றது திருவிசைப்பாப்பாடியவர்களை.
- 12- தந்திரம் - நூல், சூழ்ச்சியும் செயலுமாம். வல்லோர் - திருமுலர். தந்திர மந்திரங்கள் இரண்டினுள் தந்திரத்தினாலொழியாததனை மந்திரத்தால் ஒழித்தாரென்பது ஒருநயம்
- 13- நாவலர் - திருநாவல் ஊரரான சுந்தரர், சங்கத்துமேலோர் கபிலர் பரணர் நக்கீரர் முதலியோர். (திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி - 49)

- 13-14 ஐயடிகள் காடவர் - ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், இவர் சேஷத்திரத்திருவெண்பா இயற்றியவர். கழறிற்றறிவார் - சேரமான் பெருமாள் நாயனார், இவர் இயற்றியவை பொன்வண்ணத்தந்தாதி, திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, திருக்கையலாயனானவலா. தெய்வமொழிப்பாவலர் - திருவள்ளுவர், “திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவர்” (திருவள்ளுவமாலை) நாட அரும்.
- 15- நீ என்றது தமிழைநோக்கி. சொல் - புகழ்
- 16- என் அடிகளே - என் ஸ்வாமி! உன் பொன்னடிகள் - உன்னுடைய அழகிய திருவடிகளை. செய்யுளடிகளை, இதுசிலேடை, “ஏழ்தளையுன் பொன்னடிக்குண்டென்ன புத்தியோ” என்பர் பின்னும் (79) பன்னிய - சுகிரீந்த (பஞ்சு எ.குதல்)
- 17- பஞ்சுபா நூலை பலர்நெருடாய் பாடல்களை
டெஞ்சியடிக் கேறா ஓயற்கலையே - ஓஞ்சுநீறும்
- 18- தோயாத செந்தமிழை சொல்லே குழுவரகம்
தீயாது சொல்லிளையும் செய்யுளே - ஓயா
- 19- தொருகுலத்தும் வாரா துயர்க்குயராய் நின்றாய்
வருகுலமொ ரைந்தாயும் வந்தாய் - இருநிலத்தாய்
- 20- புண்ணியஞ்சே ருந்திப் புலத்தே வளிதீர்த்துக்
கண்ணிய வாக்கால் கருப்பமாய் - நண்ணித்
- 21- தலைமடறு மூக்குரத்திற் சார்ந்தித்தநாத் தந்தம்
உலைவிலா வண்ணத் துருவாய்த்தலைத்தரும்பி.
- 17- பஞ்சி - பஞ்சு நெருடல், “நாவில் இழைநக்கி நூல்நெருடு
மேழை” “(துளிப்பாடல்) நூல், பா,கலை என்பன சிலேடைகள்.
கலை - நூல்வகை. ஆடை.
- 18- சொல்லேருழவர் - புலவர், “சொல்லே ருழவர் தொகுத்
தீண்டி” (கண்ணி64) “கொள்ளற்க சொல்லேருழவர்பகை”
(குறள் - 872) தீயாது - கரிந்து போகாமல். சொல் -
மொழி, நெல். செய்யுள்-பாடல், விளைநிலம்: செய்யாகிய இடம்,

- “செய்யுள் மிக்கேறு சங்கம்” (பெரியபுராணம் - மூர்த்தி 5)
இந்தக் கண்ணிப்பொருளின் விரிவு இந்நூல் 93 ஆம் கண்ணி
முதலியவற்றிற் காணப்படும்
- 19 வருகுலம் ஐந்தென்றது வெண்பாமுதல் மருட்பா ஈறாக
உள்ள ஐந்தை, இவை ஐந்தும் ஐந்து குலங்களாகக் கூறப்படும்.
“நால்வகைப்பாவும் நால்வகைக்குலத்தின், பால்வகைப்படுமே
முதலான இரண்டின் புணர்ச்சி மருட்பாப் பொருந் தா
வருணம்” (பன்னிருபாட்டியல் சூத்திரம் 166)
“வெண்பா முதலா வேதிய ராதியா, மண்பால் வகுத்த
வருணமாம்” (யா.வி மேற்)
- 20- உந்திப்புலம் - கொப்பூழிடம், வளி - உதானவாயு வாக்கு
- பரை முதலிய நான்கு
- 21- உரம் - மாப்பு, இதழ் - உதடு தந்தம் - பல். அண்ணத்து
மேல்வாயில், தலைதிரும்பல்- ஒலியெழுத்தின் தோற்றத்திற்கும்
சிகுவின் பிறப்பிற்கும் பொதுத்தன்மை, “உந்தி முதலா
வெழும்வளி தலைகாறும்சென்று மீண்டும் நெஞ்சின்கண்
நிலைபெறுதலையெனக்கொள்க” (தொல் - பிறப்பியல் சூ.20
இளம்பூரணர்) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.
- 20-21 இவற்றிற் கூறப்படும்படித்து “நிறையுயிர் முயற்சியின் உள்வளி
தூர்ப்ப, எழுமணுத் திரளுரம்கண்ட முச்சி, மூக்குற்றிதழ் நாப்
பல்லணத் தொழிலின் வெவ்வே நெழுத்தொலி யாய்வரல்
பிறப் பே” (நன் னூல் சூ.74) “உந்தியிற் நோன்றும்
உதானவளிப்பிறந்து. கந்தமலி நெஞ்சுதலை கண்டத்து -
வந்தபின், நாசி நா அண்ணம் இதழ் எயிறு மூக்கெனப்
பேசும் எழுத்தின்பிறப்பு” (நேமிநாதம் எழுத்ததிகாரம் - வெ-
6) என்பவற்றால் விளங்கும்.
- 22- ஏற்புதன் முப்பெழுத் தாய்ச்சார் பிசுநாற்று
நாற்பு தெழுத்தா நனிபிறத்தாய் - மேற்படவே
- 23- எண்முதலா கப்பகரு மீரா நெணும்புதலம்
மண்முதலோர் செய்து வளர்க்குநாட் - கண்மணிபோற்

- 24- பள்ளிக்கூடத்தசையாம் பற்பலதொட்டிற்கீடத்தீத்
தள்ளிச் சீரார்சூடித் தாலாட்டி- உள்ளிலகு
- 25- மஞ்சட் குளிப்பாட்டி மையட்டு முப்பாலும்
நஞ்சப் புகட்ட நகவளர்ந்தாய் - மஞ்சரையே
- 26- பன்னியொரு பத்துப் பருவமிட்டு நீவளர்த்தாய்
உன்னை வளர்த்துவிட வொண்ணுமோ - முன்னே
- 27- நனையும் பழிப்பெல்லா நன்கைப் பழிப்பார்
உனையும் பழிப்பீப்பா ருண்டோ - புனைதருநர்
- 22- முதல்முப்பதெழுத்து - முதலெழுத்தாகிய முப்பதெழுத்து;
அவை உயிர் பன்னிரண்டும் மெய்பதினெட்டும், சார்பு
இருநூற்று நாற்பது - சார்பெழுத்து இருநூற்று நாற்பது.
அவை உயிர்மெய் - 216, உயிரளபெடை7, ஒற்றளபெடை-
11, குற்றியலுகரம்1, குற்றியலிகரம்1, ஆய்தம்1, ஐகாரக்
குறுக்கம்1, ஔகாரக்குறுக்கம்1, மகரக்குறுக்கம்1, ஆக240
(இ.வி.கூ.5)
- 23- எண் முதலிய ஈராறாவன எழுத்திலக்கணத்தின்
பகுதிகளாகிய எண், பெயர், முறை, பிறப்பு, உருவம், மாத்திரை,
முதனிலை, இடைநிலை, ஈற்றுநிலை, போலி, பதம், புணர்ச்சி
யென்பவை. (நன்னூல் .கூ.57)
- 24- அசை-சுவடித்தாக்குப்பலகை, அசைதொட்டிலாக உருவகம்
செய்யப்பட்டது. தாலாட்டி - நாவையசைத்து, தாலாட்டுத
லென்னும் இசைப்பாட்டைப்பாடி என்றுமாம்.
- 25- மஞ்சட் குளிப்பாட்டல், மையிடல், முப்பாலைப்புகட்டல்
சுவடிக்கும் குழந்தைக்கும் பொது. படிக்கத்தொடங்குகையில்
எழுதிய ஏட்டில் மஞ்சட் பூசுதலும் பின்பு எழுத்து விளங்க
மைக்காப்புச் சாத்துதலும் பண்டைக்கால வழக்கம்.
(திருவிளையாடற்புராணம் பரிநாயாக்கி - 9) முப்பால்
குழந்தைக்குத்தாய்ப்பால், பசுப்பால், ஆட்டின்பால், தமிழுக்கு
அறம்பொருள் , இன்பம் மஞ்சர்-மைந்தர் (போலி)

25-6 மஞ்சரைப் பத்துப்பருவமிட்டு நீ வளர்த்தாய் என்றது
பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தத்திலுள்ள காப்புப் பருவம்
முதலிய பத்துப் பருவங்களைக்கருதி

- 28- செய்யுட்சொன் னான்குறையர் செந்தமிழ்ச்சொல் லோர் நான்கும்
மெய்யுட் பொருளேழ் கீதத்தினையும் - மெய்வெழுத்
- 29- தாத்யாப் பெட்டு மலக்கார மேழைந்தும்
பேத்யாப் பேரெழின் மாப் பிள்ளையாய்ச் - சாத்யமே
- 30- ஆங்கமசெப் பற்பண் ணகலற்பண் டுள்ளற்பண்
தூங்கற்பண் பட்டத்துத் தோகையரா - ஓங்குமனத்
- 31- தெண்கருவீ யைந்தீன் றிடுதூற்று மூன்றான
பண்களும்பின் கல்யாணப் பாலையரா- எண்கொளும்
- 32- நற்றா ரகமா நவரசமாம் பிள்ளைகளைப்
பெற்றாய் பெருவாழ்வு பெற்றாயே - உற்றகலாப்
- 33- பண்கள்முதற் பெண்களொடும் பாலொடு நாடகமாம்
பெண்கொலுவில் வீற்றிருக்கப் பெற்றாயே - மண்புகழ்த்
- 28- செய்யுட்சொல் நான்கு-இயற்சொல்,திரிசொல், திசைச்சொல்,
வடசொல்,“இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொல்
லென்று அனைத்தே செய்யுளி னீட்டச் சொல்லே” (தொல்-
எச்ச.1) செந்தமிழ்ச் சொல் நான்கு - பெயர், வினை, இடை,
உரி;பொருள் ஏழ்விதத்தினை - அகத்தினை ஏழு, புறத்தினை
ஏழு, அவற்றுள் அகத்தினை ஏழாவன: கைக்கிளை, ஐந்தினை,
பெருந்தினை; புறத்தினை யேழாவன: வெட்சி கரந்தை
வஞ்சி,காஞ்சி,நொச்சி,உழினை, தும்பை என்பன. (பு.வெ.);பிற
கூறுவாருமுளர். மை-குற்றம்,மைஇல் எழுத்து- மை அல்லாத
எழுத்து
- 29- எழுத்தாதி யாப்பு எட்டு - எழுத்து,அசை,சீர்,தளை, அடி,
தொடை,பா,பாவினம் என்பன (யா.கா) அலங்காரம் ஏழ் ஐந்து
- தன்மை அணி முதற்பாவிகம் இறுதியாகிய பொருளணிகள்
முப்பத்தைந்து. (தண்டி-சூ.26) மாப்பிள்ளை-மணமகன்,என்றது
தமிழ்மொழியை “செந்திற்குறத்திக்கு மாப்பிள்ளையே” (தனிப்)

- சாதியில் - வெண்பா முதலியநான்கு சாதியில்.
- 30- பண்-ஓசை. செய்ப்புணர் முதலியன முறையே வெண்பா முதலிய நான்கு சாதியில்.
- 31- கருவி ஐந்து - தோற்கருவி,துளைக்கருவி, நரப்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவி.நூற்றுமூன்றுபண்-சிலப்பதி காரத்திற்காண்க. பின்கல்யாணப்பாவையர் - பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக்கிமுத்தியர்,இவர் மன்றற்புணர்ச்சிக் குரியவர். (நம்பி - சூ.61) "பாடுமிசை யெல்லா முன்பாவையராச் சேர்ந்தாய் என்ப்பின் (164)
- 32- தாரகம் - ஆதாரம், நவரசம்:வீரம்,அச்சம்,இழிப்பு,வியப்பு,காமம், அவலம் நகை,நடுவுநிலை(சாந்தம்) உருத்திரம்,இவற்றின் இலக்கணங்களைச் சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றிற் காண்க.
- 33- பெண்கள்-மனைவியர்,பாலர் என்றது நவரசங்களை, நாடகமாம் பெண்-நாடகமாகிய பெண். அவள்மனைவி. நாடகத்துக்கு அரங்கு இன்றியமையாததாதலாற் கொலு இங்கே கூறப்பட்டது.
- 34- தாழ்வீலா ஜட்டா தசவன் னனைகளெனும்
ஜாழ்வலால் கண்டு மகிழ்ந்தாயே - ஆழ
- 35- நெடுக்கோல ஹையய்வென் னேசர்மேற் பட்ட
கொடுக்கோல் செல் கோலாகக் கொண்டாய் - அடல்காத
- 36- எல்கோலே பத்தென் றியம்புத்தைக் குள்ளேநின்
செல்கோல் செலாத தசையுண்டோ - இவ்வேயுன்
- 37- தேசமம்பத் தாநிற் றிசைச்சொற் - பத்தேமும்
மாசறநீ ஹைத்தகுறு மன்னியிரா - வீச
- 38- குடகடலுல் கீழ்கடலுல் கோக்குமர் யாறும்
ஹடலரைவு மெல்கை ஹகுத்தாய் - இடையிருந்த
- 34- அட்டாதச வன்னனைகள்-பெருங்காப்பியத்திற்குரிய பதினெட்டு வருணனைகள், அவையாவன:மலை, கடல், காடு, நகர், சிறுபொழுது-6,பெரும் பொழுது-6, சூரியோதயம், சந்திரோதயம் என்பவற்றின் வருணனைகள்,"மலைகடல் நாடு வளநகர் பருவம் இருசுடர்த்தோற்றமென்றினையன புனைந்து" (தண்டி.7)

“மலைகடல் நாடு முதலிய பதினெட்டு வருணனையும் ஒழிந்தனவும் குறைவின்றியுணர் த்தப்படுவனவாகும் பெருங்காப்பியம்” (மாறனங்காரம் 101,உரை),“எண்ணிய வன்னனைகள் ஈரொன்பதுமறியக் கண்ணிய மிக்கபெருங் காப்பியமும் என்பர்பின்(53)அஷ்டதசம்-அட்டாதசம்.வர்ணனை-வன்னனை.

- 35- 'என்' என்றது தலைவியைச் சுட்டிநின்றது. சோமசுந்தரக் கடவுளை ஈண்டு நேசர் என்றாற்போல,“பேதியா நேசர்” “அன்பர்” என்று பின்னும் கூறுவர் (95-128) கொடுங்கோல் என்றது பாண்டியன் அடித்த பிரம்பை
- 37- திசைச்சொல்பதினேழு-தமிழொழிந்த பதினேழு பாலைகள்: (நன்-மயிலை.ப.161) குறுமன்னியர்-சிற்றரசர்கள்.
- 38- குடகடல் - மேல்கடல்.வடவரை-திருவேங்கடம்,“வடவேங்கடம் தென்குமரி யாயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து” (தொல், சிறப்பு) என்பதும் 'கிழக்கும் மேற்கும் கடலெல்லையாக முடிதலின் வேறெல்லை கூறாராயினர்' (ந)என்ற அதன் விசேடவுரையும் “குமரி வேங்கடம் குணகுட கடலாமண்டிணி மருங்கிற் றண்டமிழ்வரைப்பில்' (சிலப் -நூற்கட்டுரை) என்பதும் இங்கே கூறப்பட்ட எல்லைக்கு ஆதாரம் என்று தோன்றுகின்றது.
- 39- முன்னுறந்தென் பாண்டி முதற்புனா டிரான பன்னிரண்டு நாடுமப் பானாடோ - அந்தாட்டுள்
- 40- ளைய கருவைமரு தூறுமரு ஆந்தடுவே ஐயநீ ஜாழு மரண்மனையோ-செய்யபுகழ்
- 41- ஸுஜெந்தர் ஜாகனமா ஸுஜலகும் போய்வளைந்த பாஜெந்தே தீபரிய பார்ஜெந்தோ - காஜெந்து
- 42- ஜின்னஜரும் காணரிய ஜேஜா கமல்களெலாம் புன்னியனே யுன்றன் புரோக்திரோ - எண்ணரிய
- 43- தல்பெருகல் காப்பியல்க ணாடகா லக்காரம் சொல்ரைசே யுன்னுடைய தோழிரோ - ஜொல்லுகல்
- 44- சார்புரக்குல் கோஜெதற் சாத்திரல்க ளெல்லாமுள் பார்புரக்குஞ் சேனா பத்களோ - வீரரத்

- 39- தென்பாண்டி முதற்புனல்நாடு ஈறான பன்னிரண்டு நாடுகளின் பெயர்களை “தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி, பன்றியருவா வதன்வடக்கு-நன்றாய.சீத மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர் ஏதமில்சீப் பன்னிரு நாட்டெண்” (நன்-மயிலை .272 மேற்) என்பதனால் அறிக
- 40- வையை-வையையாறு.கருவை-கருவூர். இங்கே கூறப்பட்ட எல்லை செந்தமிழ் நாட்டெல்லை. நடுவென்றது வையை யாற்றின் வடக்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருதயாற்றின் தெற்கும் மருவூரின் மேற்குமாகிய நாட்டை. இவ்வெல்லை “அவற்றுள் இயற்சொற்றாமே” என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்கு இளம்பூரணர் முதலியோர் எழுதிய உரையால் அறியப்படும்.
- 41- மூவேந்தர் மூவுலகும் சென்ற பொழுது அவர்களுடன் தமிழும் சென்றதென்பது இங்கே அறிதற்பாலது. ஒரு சோழன் பாதலத்திற்சென்று நாககன்னிகையை மணந்ததும் முசு குந்தன் (சோழர்களில் ஒருவன் என்பர்) அசுரரை வென்று தேவர்களைப் பாதுகாத்தும், நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் தேவாசுரர் கலகத்தைத் தீர்த்ததும் (இறை-35 உரை) சேரர்களிற்சிலர் வானளவும் ஆணைசெலுத்தி வானவரம்பர் என்னும் பெயர் பெற்றதும்.பிறவும் மூவுலகும்போய் வளைந்ததைப் புலப்படுத்தும்.
- 43- நல்ல பெருங்காப்பியங்கள் என்றது இராமாயணம் முதலிய வடமொழிக் காப்பியங்களை நாடகாலங்காரம்: என்றதுவடமொழி நாடகநூல்களையும் அலங்கார நூல்களையும்.
- 44- சார்-சார்ந்தவர்களை,சார்ந்தவற்றை,சாத்திரங்கள் என்றது சமயநூல்கள் முதலியவற்றை.
- 45- போர்ப்பா ரதமும் புராணம் பதினெட்டும்
சீர்ப்பாபே யுன்னுடைய சேனைகளோ - பார்ப்பார்கள்
- 46- அக்கர வர்த்தியென லாமென்பார் பூலோக
சக்கர வர்த்தியுநீ ஞானனீறோ - சக்கரமூன்
- 47- பேந்த் நெருந்தீர்மே லேநீச் சந்ருளம்
நீந்தியோர் கூட நிறைசதுக்கம் - போந்து

- 48- மதுரல் மழ்மலை மாற்றனித்து சூழம்
சதுரல் சேனை தயல்கச் - சதுராய்
- 49- குரசல் கறல்க குழலேந்தர் சூழ
ஔரல்க மீத்குத்து ஊழ்த்தே - அருள்ஔழலாய்
- 50- ஓவ்ஓய்குழ் மூல ரொருபா ஔொருபுஔும்
ஆல்கஔலுசொல் ஊதலு ராள்சொல்தும் - ஓவ்ஓமலன்
- 51- கூற்றா யரனெழுதுல் கோஔலுயுல் கோதிராய்
மாற்றா வீர்ட்டைமணி மாலையும் - தேற்றமுறய்

46- அக்கரவர்த்தி - எழுத்துவருத்தனமென்னும்சொல்லணி. அஔரம்-
அக்கரம் அ.து எழுத்து, சக்கரம்- நான்காரைச் சக்கரம்,
ஆறாரைச்சக்கரம், எட்டாரைச்சக்கரம் முதலிய சொல்லணிகள்,
சக்கரப்படையென்பது மற்றொருபொருள்.

47- தேர் - இரதபந்தமென்னும் சொல்லணி,ஊர்தியாகிய இரதம்.
கழிகுளம்: ஒரு சொல்லணி, கழித்தகுளம் என்பது மற்றொரு
பொருள். கூட நிறைசதுக்கம் கூடசதுக்கம் என்னும் சொல்லணி,
கூடங்கள் நிறைந்த நாற்றெருக்கள் கூடுமிடம்.

48- மதுரம் - சவை; மாலையமாற்று - ஒருசொல்லணி,வேறுபட்ட
புமலைகள். சதுரங்கம்-சதுரங்கபந்தமென்னும் சொல்லணி,ரத
கச துரக பதாதிகள்

49- முரசம்-முரசபந்தமென்னும் சொல்லணி,பேரிகை,சூழ-கற்றிவர
ஆலோசனை செய்ய. வர-சங்கம்-மேன்மையான சங்கப் பலகை,
அறிஞர் கூட்டம்.

46-9 இவற்றில் தமிழுக்குரிய சொல்லணிகள் அரசனுக்குரிய
அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

50- மூவர் -தேவாரமுதலிகளான மூவர் ஒருபா ஒருப.து-
பதிகங்கள்,என்றதுதேவாரத்தை ஆங்கவை என்றுது பதிகங்களை,
என்றது திருவாசகப் பதிகங்களை. ஶாதவூராளி சொல்.
திருவாசகம்.

50-51 அவன் கூற்றாய்-திருவாதவூரடிகளது திருவாக்காகி

51- கோவை - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார். கோதுகுற்றம்.
தாய்-காரைக்காலம்மையார். இரட்டைமணிமாலை-பதினேராற்த்
திருமுறையிலுள்ள திருவிரட்டை மணிமாலை.

- 52- பற்றா மலக்கணநூற் பாவுநூற் பாவநீந்து
கற்றார் ஐயல்குபஞ்ச காப்பியமும் - கொற்றஜருக்
- 53- கண்ணிய வன்னனைக வீரொன் பதுமநியக்
கண்ணிய மிக்கபெருவ் காப்பியமும் - நண்ணிய
- 54- துன்புறு சேரனரவ் கேற்றமகீழ்ந் தம்பலத்தான்
அன்புறுபொன் ஐண்ணத்தந் தாத்யும் - முன்பவர்சொல்
- 55- மாத்தமீழா மும்மணி மாலையும் பட்டினத்தார்
கோத்தணிந்த மும்மணிக் கோகையும் - முத்தோர்கள்
- 56- பாடி யருள்பத்துப் பாட்டுமெட்டுத் தொகையும்
கேடில் பதினெட்டுக் கீழ்க்கணக்கும் - ஆடகமா
- 57- வெற்பனையார் மாதை விமலரிடத் தேயிருவர்
கற்பனையார் சொன்ன கலம்பகமும் - முற்படையோ

- 52- நூற்பா-சூத்திரம். பஞ்சகாப்பியம் - சீவகசிந்தாமணி முதலிய
ஐந்து நூல்கள்
- 53- வன்னனைகள்- வருணனைகள். கண்ணியம் - பெருமை,
“கண்ணிய மந்திரக்கருமம் காவல” (கம்ப -யுத்த. மந்திர -
34) பெருங்காப்பியமென்றது சூளாமணி, கம்பராமாயணம்
முதலியவற்றை, நண்ணி-தில்லையை அடைந்து.
- 54- சேரன் - சேரமான்பெருமாள்நாயனார்
- 55- மும்மணிமாலை - திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை, பிரதியில்
நான்மணிமாலை என்று காணப்பட்டது. அதனை எழுதி
யோருடைய தவறென்று கருதி இங்கே இவ்வாறு கொள்ள
லானேன். சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றியதாகக்
கருதப்பட்ட நான்மணிமாலையொன்று இருந்து இறந்தது
போலும் என்னும் ஐயத்தால் இங்கே கொடுக்கலாயிற்று.
பட்டினத்தார் - பட்டினத்துப் பிள்ளையார். மும்மணிக் கோவை
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை. இது திரு
மும்மணிக்கோவை எனவும் பழையவுரைகளில் வழங்கும்.
முத்தோர்கள் - நக்கீரர் முதலிய சான்றோர்களாகிய
சங்கப்புலவர்கள்.

- 56- பத்துப்பாட்டு-திருமுருகாற்றுப்படைமுதலியன, எட்டுத்தொகை-
நற்றிணை முதலியன. பதினெட்டுக்கீழ்க்கணக்கு - நாலடியார்
முதலியன.
- 56-57 ஆடகமாவெற்பு - மேருமலை
- 57 மாதைவிமலர் - திருவாமாத்தூரிற் கோயில் கொண்டருளிய
சிவபெருமான், இருவர்-இரட்டையர்.கலம்பகம்-திருவாமாத்
தூர்க்கலம்பகம். முற்படை தூசிப்படை.
- 58 பாடற் கலிகமழ்த் தாயிர மாணகொன்ற
பாடற் கரிய பரணியும் - கூடல்
- 59- நராத்பன் கூத்தனெதர் நண்ணியோர் கண்ணிக்
கொராயிரம்பொன் ஈந்த லொலும் - பராவுமலன்
- 60- பிள்ளைத் தம்புமுன்னாம் பேராத பல்சூரவர்
வெள்ளத் தீனும்குத்தோர் மெய்காப்ப - உள்ளத்து
- 61- வீரியஞ் செய்து வீணையொழிய லேராச
காரியஞ் செய்யுந் கவிதையே - பாரில்
- 62- சிர்யா சனமுனக்கே யானா லுனக்குச்
சியாரு முண்டோ தம்பே - வீரவர்.
- 58- ஆடல்-வெற்றி. கலிங்கம் அழித்து-கலிங்கதேசத்தை அழித்து.
ஆயிரம் ஆனைகொன்ற - ஆயிரம் யானையைக் கொன்ற
மையால் இயற்றப்பெற்றுள்ள. பரணி -கலிங்கத்துப்பரணி.
அப்பரணியின் சொல்லினிமை பொருளினிமையின் அருமை
களை நோக்கி, பாடற்கரியபரணி என்றார் “பாடற்கரும்பரணி
தேடற்கருங்கவி கவிச்சக்ர வர்த்திபரவ” (குலோத்துங்கன்
பிள்ளைத்தமிழ்) என்றார் கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்தியார். கூடல்-
காவிரிப்பூம்பட்டினம்,காவிரிகடலொடுகலக்கும் சங்கமத்
துறையில் அமைந்தநகராதலின்கூடலென்றும் கூறப்படும்,
“மலியோதத்தொலிகூடற் றீது நீங்கக்கடலாடியும்” (பட்டினப்
- 98-9) என்பது இங்கே ஆராயற்பாலது, நதியொடு நதியும்
கடலொடு நதியும் கூடும் இடங்களிலுள்ள ஊர்கள்
கூடலென்னும் பெயரால்வழங்கப்படுதல் மரபு.

- 58-9 கூடனராதிபன் -இரண்டாம் இராசராச சோழன், “கூடற்பெரும் பெருமாள்” என்று இராசராச சோழனுலாவிலும் கூறப்படுதல் காண்க. கூத்தன் - ஓட்டக்கூத்தர்-உலா-இராசராச சோழனுலா இச்செய்தி “தெள்ளித்தம்,முன்னாநகரிலவன் மூதுலாக் கண்ணி தொறும், பொன்னாயிரஞ் சொரிந்த பூபதியும்”என்று சங்கர சோழனுலாவிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.
- 59-60 அவன்பிள்ளைத்தமிழ்-ஓட்டக்கூத்தர் இயற்றிய குலோத்துங்கன் சோழன்பிள்ளைத்தமிழ். குரவர்-சான்றோர், சான்றோர் என்பதற்குப் பதிற்றுப்பத்தில், ‘போரில் அமைதியுடைய வீரர்’ (14:12) என்று பொருள் எழுதியிருத்தலாலும் இங்கே ‘மெய்காப்ப’ என்றிருத்தலாலும் குரவர் என்பதற்கு மெய்காப் பாளரென்று பொருள் கொள்ளல் பொருந்தும்.
- 62 அரியாசனம்-சிங்காதனம்,அரிந்த பனையேடாகியஆசனமு மாம். இக்கண்ணி “அரியா சனத்தில் அரசரோடென்னைச் சரியாசனம் வைத்த தாய்” (தனிப்பாடல்) என்றதை உட் கொண்டு இயற்றப்பட்டதுபோலும். சரி-ஒப்பாகவுள்ளார். “தாளிற்பதித்த மதித்தமும் புக்குச் சரியெம்பிரான், தோளிற்பதித்த வளைத்தமும்பே” (சிவகாமியம்மை இரட்டை மணி மாலை - 16) விரிவு ஆர்-விரிதல் பொருந்திய.
- 63- திகழ்பா வொருநான்குஞ் செய்யுள்வூம் பாகப் புகழ்பா வினல்கண்மடைப் போக்கா - திகழவே
- 64- நல்லீலர் னாற்செய்யு னாற்குணத் தோழ்பூட்டிச் சொல்லே குழவர் தொகுத்தீண்டி - நல்லெநர்
- 65- நாலே விதையா நன்விதைத்து நாற்பொருளும் மேலே பவன்பெறச்செய் கிக்குநாள் - மேலோரிற்
- 66- பாத்தனதாக் கொண்டிள்ளைப் பாண்டியன் வில்லியொட்டக் கூத்தனினர் கல்லாது கோட்டிகொளும் - சீத்கையரைக்
- 67- குட்டிச் செவியறுத்துக் கூட்டித் தலைகளைல்லாம் வெட்டிக் களைபறிக்க மேலாய்த்தார் - கட்டி
- 68- ஷளர்ந்தனைபான் முத்திரிகை லாழைக் கன்யாய்க் கிளர்ந்தகரும் பாய்நாள் கோர்த் - திளல்கன்யாய்த்

- 63 பா ஒரு நான்கு-வெண்பாமுதலியன. செய்யுள் வரம்பு-
பாட்டுக்களின் எல்லை. வயலினிடத்தேயுள்ள வரப்பு
- 64 ஏர்-வனப்பு, உழும்பகடு. நாற்கரணம்-மனம்.புத்தி,சித்தம்,
அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரணம் நான்கு.
- 64-5. நெறிநாலு-ஒழுங்குகள் நான்கு. அலையாவன-வைதருப்பம்,
கௌடம், பாஞ்சாலம், மாகதம்; நாற்பொருள்-அறம் பொருள்.
இன்பம்,வீடு
- 66- வில்லி-வில்லிபுத்தூராழ்வார். கோட்டிகொளும்-கூட்டம்கூடும்,
“தானுமோர் புன்கோட்டி கொள்ளுமாங்கீழ்” (நாலடி-260)
சீத்தையர் - கீழ்மக்கள். கல்லாது கோட்டி கொளும்:
“நூலின்றிக் கோட்டிகொளல்” (குறள்:401) இக்கோட்டியை
“வெள்ளைக்கோட்டி” என்பர் இளங்கோவடிகள் (சிலப் 3:198)
- 67- தூர்கட்டி-அடிப்பக்கம் பருத்து: தூர் “தூரிற்றின்றன்ன தகைத்து”
(நாலடி-138)
- 66-7 இவற்றிற்குறப்பட்ட செய்திகள் “குட்டுதற்கோ” எனவரும்
தனிப்பாடலையொட்டி எழுந்தனபோலும், பெரியோர் பலர்க்கு
இக்கதைகள் உடன்பாடல்ல.
- 68- இதிற் செய்யுளுக்குரிய பாகங்கள் கூறப்படுகின்றன. பால்-
சவீரபாகம். முந்திரிகை- திராட்சாபாகம்,வாழைக்கனி-கதலீ
பாகம். கரும்பு-இட்சபாகம் நாளிகேரத்திளங்கனி-நாளிகேர
பாகம். “முறுக்கம் பாகம் பாகமுறுந்தமிழ் பாடுங்கடன்
பணியே” (கம்பரந்தாதி-93) நாளிகேரக்கனி: “காய்மாண்ட
தெங்கின் பழம்வீழ்” (சீவக) “தென்னம்பழம் வீழ்சோணாடா”
(முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் - சிற்றில்) என்பவற்றால்
தேங்காயைக்கனியென்று சொல்லுதலும் மரபென்று
தெரிகின்றது.
- 69- தீத்தீக்குந் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான
முத்தீக் கனியெயன் முத்தமீழே - புத்தீக்குள்
- 70- உண்ணப் படுந்தேனை புண்ணோ ளுலந்துரைக்கும்
விண்ணப் ப முண்டு விளம்பக்கேள் - மண்ணீர்

- 71- குறமென்று பள்ளென்று கொள்வார் கொடுப்பாய்க்
குறவென்று முன்றினத்து முண்டோ - தீரமெல்லாம்
- 72- வந்தென்றுஞ் சீந்தா மணியா யிருந்தவுணைச்
சீந்தென்று சொல்லியநாச் சீந்துமே - அந்தரமேல்
- 73- முற்றுணர்ந்த தேவர்களு முக்குணமே பெற்றார்தீ
குற்றில்லாப் பத்துக் குணம்பெற்றாய் - மற்றொருவர்
- 74- ஆக்கிய வண்ணவிக களைந்தீன்மே லுண்டோநீ
நோக்கிய வண்ணவிக ணூறுடையாய் - நாக்குலையும்

69-70 புத்திக்குளுண்ணப்படுந்தேனே “புலங்காணு முன்னை”
என்ப்பின் (86-7) விண்ணப்பம்-வேண்டுகோள்.

- 71- குறம்-ஒருவகைப்பிரபந்தம், குறச்சாதி, பள்-ஒருபிரபந்தம், ஒரு
சாதி, முன்றினம்-தாழிசை, துறை, விருத்தம், அனுலோமப்
பிரதிலோம சங்கரசாதிகள். திறம்-அழகு
- 72- வந்து-கைவரப்பெற்று. சிந்தாமணி-சீவகசிந்தாமணி, சிதறாதமணி
என்பது மற்றொரு பொருள். சிந்து-ஒருவகை இசைப்பாட்டு,
சிந்தென்னும் ஏவல்
- 73- முக்குணம்-சத்துவம், இராசதம், தாமதம். பத்துக்குணம்-செறிவு,
தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில்
பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமதி என்னும் பத்துக்குணவணிகள்,
(தண்டி-சூ.13) இதன் கருத்து தேவர்களிலும் தமிழ் உயர்ந்த
தென்றபடி
- 74- வண்ணங்கள் ஐந்து-வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை,
பசுமை, “பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்” (நன்-சூ-
454) வண்ணங்கள் நூறாவன, குறிலகவற்றூங்கிசை வண்ண
முதல் இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணமிறுதியாக
உள்ளவை. இவற்றின் விரிவையாப்பருங்கலவிருத்தி முதலிய
வற்றிற்காண்க. நா.நாவினிடத்து.

- 75- ஊனரச மாறல்லா லுண்டோ செவ்களுண
வான நவரசமுண் டாயினாய் - ஏனோர்க்

- 76- கடுயா வனப்பொன் றுலததிக முண்டோ
ஒடுயா வனப்பெட் றுடையாய் - மொடுவேத்தர்
- 77- வாக்கு பொருள்கோள் வகைமுன்றே பெற்றார்தீ
ஓவுப்பொருள் கோள்வகையெட் றுள்ளாயே - பாக்குபெற
- 78- ஓர்முப்பா வன்றையம்பா லுள்ளா யுணைப்போலச்
சீர்முப்ப தும்படைத்த செல்வரார் - சேரமான்
- 79- தன்னடிக் கண்டு தளைவிடுத்தாய் யேழ்தளையுன்
பொன்னடிக் குண் டென்பதென்ன புத்தியோ-என்னரசே
- 75- ஊனம்-குறைவு, ரசம்ஆறு-கைப்பு,புளிப்பு,துவர்ப்பு, உவர்ப்பு,
கார்ப்பு இனிப்பென்னும் ஆறுசுவைகள்- நவரசம்: 32 ஆம்
கண்ணிக் குறிப்பைப்பார்க்க. உணவிற்குரிய ரசம் ஆறே -
அவையும் ஊனத்தைபுடையன. உனக்குரியவை ஒன்பது. இவை
நுகருந்தோறும் புதியனவாகவே தோன்றும். ஆதலால்,
அவற்றினும் இவைசிறந்தன என்றபடி. வனப்பு-அழகு. வனப்
பெட்டு-அம்மை,அழகு,தொன்மை,தோல்,விருந்து,இயைபு,
புலன்,இழை, என்பன,இவற்றின் இலக்கணங்களை “வனப்பியல்
தானே” (தொல் - செய் 235)என்னும் சூத்திரம் முதலிய
வற்றாலறிந்து கொள்க.
- 76-7 வேந்தரின் பொருள் கோளின்வகை: மூன்று அவை உடைய
வரின்மையின் தானேவந்துற்ற பொருள், சங்க வருவாய்ப்
பொருள், பகைவர்திறையென்பன. “உறுபொருளு முல்கு
பொருளுந்தன் ஒன்னார்த்தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்”
குறள்.756)
- 77- பொருள்கோள்வகை எட்டு யாற்றுநீர்,மொழிமாற்று, நிரனிறை,
விற்பூட்டு,தாப்பிசை,அளைமறிபாப்பு,கொண்டுகூட்டு, அடிமறி
மாற்று என்பன. நன்ருல், 411ஆம் சூத்திரமுதலியவற்றால்
இவற்றின் இலக்கணங்கள் புலனாகும்
- 78- முப்பால்-அறம்பொருள் இன்பம்;திருக்குறள்,ஐம்பால்-ஆண்
பால்முதலிய பால்கள் ஐந்து; மனிதர்களுக்கு ஆண், பெண்
அலி என்னும் மூன்று பால்கள் உளவென்பதைக்குறிப்பாற்
புலப்படுத்தினார். உலகத்தார். சீர் எட்டே (அஷ்டைசுவரியம்)

என்பதைக் குறிப்பிக்கின்றார். சீர்-செல்வம்,செய்யுட்சீர், சீர்முப்பதாவன,ஓரசைச்சீர் இரண்டு, ஈரசைச்சீர் நான்கு,மூவசைச்சீர் எட்டு,நாலசைச்சீர் பதினாறு. சேரமான்- சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறை

- 79- தன் அடிக்கு அண்டு தளை விடுத்தாய் - தன் அடிகளிற் பொருந்திய விலங்கினை நீக்கினாய், சோழன் செங்கணான், சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறையைப் போரில்வென்று காலில் விலங்கிட்டுச் சிறைப்படுத்திய போது சேரமானுடைய புலவராகிய பொய்கையார் அச்சோழன் மீது 'களவழி நாற்பது' என்னும்நூலியற்றிஅதன்பயனாகச்சேரமான் கணைக்காலிரும் பொறையைச் சிறையினின்றும் விடுவித்தனர் என்பது இங்கே அறியற்பாலது, "களவழிக் கவிதை பொய்கையுரை செய்யவுதியன் கால்வழித்தளையை வெட்டியரசிட்டவனும்" (கலிங்கத்துப்ரணி, 195) "மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப் பாதத்தளைவிட்ட பார்த்திபனும்" (விக்கிரம-உலா)" பொறையைனைப் பொய்கைக்குப்பண்டுகொடுத்துக் களவழிப்பாக் கொண்டோன்" (குலோத்-உலா)"நல்லவன் பொய்கை களவழி நாற்பதுக்கு வில்லவன் காற்றளையை விட்டகோன்" (இராச-உலா) என்பவற்றால் இச்சரித்ததை அறியலாகும். ஏழ்தளை-நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரை யொன்றாசிரியத்தளை, வெண்சீர் வெண்டளை,இயற்சீர் வெண்டளை,கலித்தளை, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளை,என்பன. தளை -செய்யுட்டளை, விலங்கு.

- 80- தீன்பா ஜலர்க்கறிஜாஞ் செந்தமிழாய் நின்றவுனை
வெண்பாவென் றோதுவது மெய்தானோ - பண்போர்
- 81- ஒலிப்பாவே சல்கத் துகழன் நிருந்தாய்
கலிப்பாவென் றோதல் கணக்கோ - உலப்பில்
- 82- இரூட்பா மருண்மாற்றி யீடேற்று முன்னை
மருட்பாவென் றோதல் ஜலக்கோ - தெருட்பாய்
- 83- பொருத்தமொரு பத்துய் பொருத்துமுனைத்தானே
நிருத்தமென்று சொல்லல் விதியோ -- இருட்குலையை

- 80- வெண்பா: வெண்மை - அறிவின்மை,வெள்ளைநிறம்
- 81- உகம் மூன்று இருந்தாய் - மூன்று யுகத்திலும் இருந்தாய் கலிப்பா- ஒருவகைப்பா, கலியுகத்திற்குமட்டும் உரிய பா.கணக்கோ - நியாயமோ
- 82- இருள் பா மருள் மாற்றி-இருள்மயமாகிய பரவிய மயக்கத்தை மாற்றி, மருட்பா-ஒருவகைப்பா,மயக்கத்தைச் செய்யும் பாவென்பது மற்றொருபொருள்.
- 82-3 பாப்பொருத்தமொருபத்து-மங்கலம்,சொல்,எழுத்து, தானம், பால், உண்டி,வருணம்,நாள்,கதி,கணம் எனப்பத்து இவை பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்க்கும் அவன் மேற்செய்யப் படும் நூலின் முதற்செய்யுளின் முதற்சீருக்கும் பார்க்கின்ற பொருத்தங்கள்- விருத்தம்-ஒரு வகைச் செய்யுள்,பொருத்த மில்லாதது.
- 84- முத்தியொளி யால்தீலக்கு முச்சுடரென் பாருனைப்போல்
வந்தென் மனத்திருளை மாற்றுமோ - சீந்தா
- 85- மண்க்கொடையின் மிக்கதென்பார் வண்கொடையு முன்போர்
அணியும் பெருமையினா லன்றோ-தனியும்
- 86- துலக்காரல் கண்டசரந் தோள்வளைமற் றெல்லாம்
அலக்கார மேயுனைப்போ லாமோ - புலக்காணும்
- 87- உன்னைப் பொருளென் றுரைக்குந் தொழும்வளர்வாய் பொன்னைப்
பொருளென்னப் போதுமோ-கன்னட்டு
- 84- கற்றவர்களுக்கு ஞானநூல் அகவிருளை நீக்குதலின், “உனைப் போல்..... மனத்திருளை மாற்றுமோ” என்றார், “இங்கிதனாமங் கூறி னிவ்வுல கத்து முன்னாட், டங்கிருளிரண்டின் மாக்கள் சிந்தையுட்சார்ந்து நின்ற, பொங்கிய விருளையேனைப் புறவிருள் போக்குகின்ற, செங்கதிரவன்போனீக்குந் திருத்தொண்டர் புராண மென்பாம்” (பெரிய-பாயிரம்-10) “ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி, ஏங்கொலி நீர் ஞாலத் திருள்கடியு-மாங்கவற்றுள் மின்னோர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது. தன்னே ரிலாத தமிழ்”(தண்டிகூ.49 மேற்)
முச்சுடர்.... மனத்திருளை மாற்றுமோ “வெங்கதிர்க்குஞ் செந்தீ

விரி சுடர்க்கு நீங்காது, பொங்கு மதியொளிக்கும் போகாது-
தங்கும், வளமையான் வந்த மதிமருட்சி மாந்தர்க் கிளமை
யான் வந்தவிருள்” (தண்டி -49 மேற்)

85- உன்பேர் என்றது. ஐம்பெருங்காப்பியத்திலொன்றன் பெயராகிய
சிந்தாமணி என்பதை

86- துலங்கு ஆரம்-விளங்குகின்ற மார்பின் மாலை. அலங்காரமே-
அணியிலக்கணமாகவுள்ளாய். கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே
கலனல்லான், மற்றோ ரணிகலம் வேண்டாவாம்” (நீதி நெறி:13)

86-7 புலங்காணும் உன்னை: “புத்திக்கு ஞண்ணப் படுந்தேனே”
என்றார் முன்னும் (70) உரைக்குந்தோறும் என்பது சிலேடை,
தமிழுக்காகும் போது உரைத்தல்-சொல்லுதல், பொன்னுக்
காகும் போது உரைத்தல் தேய்த்துமாற்றுப்பார்த்தல். இக்
கண்ணியின் கருத்துடன் “கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி
யொருவர்க்கு மடால்ல மற்றை யவை” (குறள்), “வைப்புழிக்
கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை, மிக்க சிறப்பி னரசர் செறின்
வெளவார் எச்சமெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற “(நூலடி -134) “வெள்ளத்தாலழியாது
வெந்தழலால் வேகாது வேந்தராலும், கொள்ளத்தான்
முடியாது கொடுத்தாலும் நிறைவன்றிக் குறைவுறாது.
கள்ளர்க்கோ பயமில்லை காவலுக்கு மிக எளிது கல்வி
யென்னும் உள்ளத்தே பொருளிருக்க ஊருராப் பொருள்
தேடியுழல்கின் றாரே. (பழையபாடல்) என்பன ஒப்புநோக்கற்
பாலன.

88- மன்னர் கவர்ந்தும் வளர்பொருளே கைப்பொருள்கள்
என்ன பொருளுனைப்போ லெய்தாழே-நன்னெறியின்

89- மண்ணிற் புக்குருவாய் வாழ்வதற்கும் வாழுநர்
விண்ணிற் போய்த் தேவுருவாய் மேவுதற்கும் - எண்ண்புனைக்

90- கொண்டுபுகழ் கொண்டவர்க்கே கூடுமுனைக் கூடாத
தொண்டருக்குத் தென்பாலே தோன்றுமால் - தண்டம்பிறே

91- ஈவுகுணது சல்கத்தா லீச ருயர்ந்தாரோ
ஓங்குமவ ரானீ யுயர்ந்தாயோ - பூங்கமல

- 92- வீடானம் ஊனியங்கை மேலே விருந்தானோ
ஏடாக ஊன்மே விருந்தானோ - சூ.ப.உத்
- 93- ஊழ்பாய வானவரநீ தானே ஊடாத்தானோ
சூழ்பானோ ஊன்னைத் ஊடாத்தானோ - ஊழ்வேயென்
- 87-8 கன்னமிட்டுகாதினூள்வாங்கிகன்னக்கோலாந் கவரில் துவாரஞ்
செய்தென்பது மந்நொரு பொருள், நன்னெறி- இங்கேகொடை,
நன்னெறி-சிவப்பிரகாசர் எழுதிய தூலாமாம்.
- 89- புகழுரு - புகழுடம்பு
- 89-90 உணைக்கொண்டு புகழ்கொண்டவர் என்றது புலவர் செய்யும்
தமிழ்ப்பாடல்களைப்பெற்ற உபகாரிகளை. தொண்டர் -
ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டவர். "புலவர் பாடும் புகழுடையோர்
விகம்பின், வலவனேவா வானவந்தி, எய்துபவென்ப" (புறநா
27:7-4) என்பதன் கருத்து இவ்விரண்டு கண்ணிகளிலும்
அமைந்திருக்கின்றது.
- 91- சங்கம் - சேர்க்கை, தமிழ்ச்சங்கம்
- 92- கலைமகளின் திருக்கரத்தின் மேல் கவடி இருத்தல் ஈண்டு
அறியற்பாலது "பொத்தகம் படி மானை குண்டுகை பொருள்
சேர் ஞான, வித்தகந்தரித்த செங்கை விமலையை" (கம்ப-
பாயிரம்), "இன்னங் கலைமகள்கையீறிற் புத்தக மேந்தி யந்தப்
பொன்னம்புயப்பள்ளி புக்கிருந்தாள்" (தனிப்)
- 92-3 அரவப்பாயலாளர்-திருமால், திருமால் பாயோடு உன்னைத்
தொடர்ந்தார் என்றது, திருவெட்காவிற்கோயில்
கொண்டெழுந்தருளிய பெருமான், "கணிகண்ணன் போகின்றான்"
என்ற திருமழிசையாழ்வார் செய்யுளைக் கேட்டுத் தம்முடைய
பணிப்பாயலைச் சுருட்டிக் கொண்டு அவருடன் சென்றான்
என்ற வரலாற்றைச் சுட்டியது. இதன்விளிவு திருமழிசையாழ்வார்
சரித்திரத்தால் உணரலாம். "பணிகொண்ட முடிவுப்பப்பாய்ச்
சுருட்டுப் பணைத்தோள் எருத்தலைப்பப்பழமறைகள்
முறையிப்பைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சைப்பனங் கொண்டலே"
(மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்!)

- 94- நோதமுன் கேட்க ஷுணமுருகர் சொன்னாரோ
சோத யஷரநீ சொற்றனையோ - பேதியா
- 95- நேசருனக் கேபொருளாய் நீன்றாரோ நீன்மதுரை
வாசருக்கு நீபொருளாய் ஷந்தாயோ - பாசமுறும்
- 96- என்செய்த நீகண் டிரவுக்கு ந்தியல்லால்
உன்செய்த நானோ ஷுரைசெய்வேன் - இன் சொல்லாய்
- 97- கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றின்
நிற்க ஷதற்குத் தகவுஷ்ற - சொற்குள்ளே
- 98- எல்லார்க்கும் புத்த யியம்பிக் கரையேற்ற
ஷல்லா யுனக்குரைக்க ஷல்லேனோ - சொல்லியஷன்
- 99- ஈரடிக்குள் ளேயுலக மெல்லா மடல்குமென்
நேரடிக்கு ஷேறே நிலுண்டோ - ஓரடிக்கோர்.

- 94- முனி - அகத்தியர், உனை யென்றது தமிழை நோக்கி, அகத்
தியருக்கு முருகக்கடவுள் தமிழறிவுறுத்தியதை “சிவனை
நிகர் பொதியவரை முனிவனக மகிழ்விரு செவிசுளிர இனிய
தமிழ்பகர்வோனே “(திருப்புகழ்)” குறுமுனிக் குந்தமிழுரைக்கும்
குமர முத்தந்தருகவே” (திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ்)
அகத்தியனார்க்குத் தமிழை யறிவுறுத்தத் செந்தமிழ்ப்
பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக்கடவுள் (தொல் - சூத்திர
விருத்தி) என்பவையுந்தெரிவிக்கின்றன.
- 95- நேசர் - மதுரைவாசர் - சோமசுந்தரக் கடவுள், பொருள் -
அர்த்தம், இறையனாரகப் பொருள்.
- 96- நீ என்றது இவ்வளவு பெருமைவாய்ந்தாய் என்பதைப்
- 97- புலப்படுத்தி நின்றது, “நின்னை யானகன்றாற்றுவனோ”
- 99- (திருச்சிற்பு-12) என்புழிப்போல்
“கற்க.... தக” (குறள் - 391)
ஈரடியென்றது திருக்குறளை. ‘உள்ஈரடிக்குள்ளே உலக
மெல்லாம் அடங்கும் என்றது, “மாலுங் குறளாய் வளர்ந்
திரண்டு மாணடியால், ஞால முழுது நயந்தளந்தான்-வால
றிவின், வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்.
உள்ளுவவெல் லாமளந்தார் ஓர்ந்து” (திருவள்ளுவ - 6)

என்ற செய்யுளின் கருத்தைத்தழுவி வந்தது. நேரடி-
செய்யுளின் நான்கு அடிகள். நாலடியார் எனலும் ஆம்

- 100- ஆயிரம் பொன்னிறைக்கு மையரை வீதியிலே
போய்ரந்து தூதுசொல்லை போக்கினோ -யாய்ருத்தும்
- 101- மாண்பாயோர் தூதுசொல்லி வாவென்பே எனன்வருத்தம்
காண்பாயென் பெண்மதி காணாதே - ஆண்பனைநற்
- 102- பெண்பனையா யாக்கினையாற் பெண்களிலே காரைக்கால்
வண்பதியா ரௌவையென வந்துத்தாய் - நண்பார்
- 103- தலகவதி யாருடனே சென்மத்தாய் மாடக்
குலகவதி யானத்தர் கூடல் - பலகவஞ்சேர்
- 104- மெனியார் கண்டுகையும் வெண்ணீரால் கண்டுருகும்
மானியார் தேசிகனா வந்துத்தாய் - ஞானியார்.
- 100- தூது சொல்ல-புரீசந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்காகப்பரவை
நாச்சியாரிடம் தூது சொல்ல, "பாதஞ்சிவக்கப் பசுந்தமிழ்
வேண்டிப் பரவைதன்பாற்றாதன்றுசென்றதென் னாரூர்த்
தியாகர்" (திருவாரூர்க்கோவை), "தொண்டர் நாதனைத்
தூதிடை விடுத்ததும்...கன்னித் தண்டமிழ்ச் சொலோ பிறபுலச்
சொற்களோ சாற்றீர்" (திருவிளை).
- 99-100-அடிக்கோராயிரம் பொன்னிறைக்கும் ஐயரென்றது திருவாரூர்
வீதி விடங்கத்தியாகேசரை, "கனக மோரடிக் காயிர நல்
குமெங்கடவுள், அனக நாயகன்" (திருவாரூர்ப்புராணம், திரு
நகரச்சி 47), "அடியொன்றுக் குய்யும் படிபசம் பொனோரா
யிரமுகந்து பெய்யுந்தியாகப் பெருமானே" "பெய்யு மடிக்
காயிரம் பொன்னென்னப் பேறளிக்கும் கையு மிரப்புங்
கலந்திரே" (திருவாரூருலா, 173-4, 429)
- 101- பெண்மதி - பேதைமை, பெண்ணறிவென்பதுபெரும்
பேதைமைத்தே" (பழம்பாட்டு)
- 101-2 ஆண்பனை பெண்பனை யாக்கினை என்றது திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திரு வேத்தாரில் ஓரன்பர்க்காக
ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்கியதைக் குறிப்பித்தது,

“மன்றிற்பனைவடிவமாற்றினாய்” என்பர் பின்னும் (162)
 “ஆண்பனை பெண்பனை யாக்கியவித்தக வாடுக செங்கீரை”
 என்றார் ஒரு பெரியார். காரைக்கால்வண்பதியார் - காரைக்
 காலம்மையார், “அம்மைதமக் கில்லாதா ரம்மைதா
 மாவிருந்தார், அம்மையென்று முன்னுரைத்தவம்மையாய்” என்பர்
 பின்னும் (174) ஓளவை - ஓளவையார்.

- 103- திலதவதியாருடனே சென்மித்தாய் என்றது திருநாவுக்கரசரை
 நினைந்து, மாடக்குலக்கூடலென இயைக்க, தவத்தையும்
 தியானத்தையும் உடையவர்கள் நிரம்பியகூடல் கூடல்- மதுரை
- 104- மானியார் - மங்கையர்கரசியார், தேசிகன் - திருஞானசம்பந்த
 மூர்த்திநாயனார்.
- 105- துலக மகவாகத் தோன்றி ஊனப்பகைக்கும்
 சிங்கடிக்குந் தாதையாய்ச் சீர்செய்தாய் - இவ்ஞநீ
- 106- பெண்களெல்லாம் ஊழப்பிறந்தமையா லென்மனத்தீர்
 புண்களெல்லா மாறப் புரிக்கண்டாய் - ஒண்கமலத்
- 107- தன்னந் தனைவிடுப்பே னன்னந்தா னவிகவரை
 இன்னந்தான் கண்டறியா தென்பரே - மன்னந்தாய்
- 108- அப்பாலோர் ஊண்டை அனுப்பி னஊர்காமம்
 செப்பாதே யென்றார் நிகைக்குமே - தப்பாது
- 109- மாணப்போய்த் தூதுசொல்ல லாஜென்பேன் ஊலைய்ப்பூந்
 தானைப் பரமர்பாற் சாராதே - ஏனைப்பூல்
- 110- கோகிலத்தை நான்கிடுப்பேன் கோகிலமுடி காக்கையினம்
 ஆக ஊயானுக் கஞ்சமே - ஆகையினால்

104-5 ஞானியார்- இசைஞானியாருடைய மகவாக-திருக்குமாரசாரை,
 என்றது சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை, வனப்பகை, சிங்கடி
 யென்பவர்கள் கோட்டிலி நாயனாருடைய மகளிர். இவரைச்
 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தம்முடைய மக்களாகப்பாவித்து
 “வனப்பகையப்பன்” சிங்கடியப்பன்” என்று தம்மைத் திருக்
 கடைக்காப்பில் அருளிச்செய்தனர்.

- 106- புரி - செய்வாயாக
- 107- பிரமதேவர் அன்னவடிவங்கொண்டு சென்று சிவபெருமான் திருமுடியைக் காணாமையை இக்கண்ணி குறிக்கிறது, “எகின நேடியறியாத தேமுடிமு னொங் னின்று செயியருகுறும்” (வாட்போக்கிக்கலம்பகம் 26) எந்தாய் - எந்தையே
- 108- ‘காமஞ் செப்பாதே’ என்றது, “கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி,காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ” (குறுந்தொகை - 2) என்றதை நினைந்து
- 109- வல்லியப் பூந்தானை - புலித்தோலாடை, புலியைக்கண்டு மான் அஞ்சும் என்றபடி
- 110- காக்கையினம் ஆகி - காக்கையினம் ஆதலால், வலியான் கரிக்குருவி: அது மதுரையில் சோமசுந்தாக்கடவுளை வழிபட்டு வன்மையற்றுக் காக்கை முதலியவற்றை வெல்லும் இயல்பும் வலியான் என்னும் பெயரும் பெற்றுச் சிவபெருமானிடத்து ஐக்கியமாயிற்றென்ற வரலாறு இங்கே அறி தற் பாலது - இதனைத் திருவிளையாடற்புராணங்களாலும், “பொறையற்ற காகத்துக் காற்றாமலேதினம் போத நொந்தே, குறைவற்ற செல்வமதுரைவந்தேதன்குறையனைத்தும் மறையமித்துஞ் சயமந்திரத் தாலக்கரிக்குருவிப் பறவைக்கருள் சொக்க னேபர தேசி பயங்கரனே” (திருவிளையாடற் பயங்கரமாலை) என்ற செய்யுளாலும் அறியலாகும்.
- 111- சூந்தமனத் தைத்தூதா யேகென்பெ னிம்மனமும்
சிந்தமனோ தீதா்பா லண்டாதே - எந்ததீதம்
- 112- என்றென் றூல்க்கினே எனன்கல்கை யெல்லாம்பொற்
குன்றையா யுன்னுடனே கூறுகென் - சென்றாலும்
- 113- பண்ணிய பத்தொன் பத்னா யிரத்திருதூற்
றெண்ணியதொன் னூர்றொன் றெனுந்தொடையாய்-நண்ணீ
- 114- ஒருதொடை வாடிக் யுதனாயோ ஜோர்சே
வீருதடை யார்க்கு நீ ஜேரோ - தரும்க்கே
- 115- ஓர்வாழ்க்கை ஜேண்டி யுயர்க்குகொள் வாட்கொல்கு
தோர்வாழ்க்கை யென்றெடுத்த செய்தியும் - கீரன்

- 116- இசையா ழகையி னியம்பினா னென்றே
ழசையாடித் தர்க்கித்த ழாக்கும் - இசையான
- 117- பாட்டுக் கிரல்கியொரு பாணனுக்குச் சேரலன்மேற்
சீட்டுக் கலிவிடுத்த சீராட்டும் - பாட்டியல்
- 111- மனோதீதர்-மனத்திற்கு எட்டாதவர், துயரை மாற்றுவித்தற்கு
வழி யென்பதை வருவித்து எந்தவிதமென்பதனோடு சேர்த்து
முடித்துக்கொள்க.
- 112- பொற்குன் றனையாயென்று கூறியது தமிழின் அழியாமையைக்
கருதி, பொற்குன்று-மேருமலை “முவாத்தமிழ்” எனவும்
“கன்னித்தமிழ்” எனவும் வழங்குதலை நோக்குக, அதனைச்
சார்ந்தவருக்கு யாதொரு குறைவும் இராதென்பதனைப்
புலப்படுத்தியபடி, “பஹுகுடும்பியாய் இருப்பார் சிலர்
ஒருமலையடியைப்பற்றி ஜீவிக்குமாப்போலே” (திருப்பாவை
தனியன், பெரியவாச்சான்பிள்ளை) என்றது இங்கே
கருத்தத்தக்கது.
- 113- தொடை- செய்யுட்டொடை, அவை 19291 என்பதனையும்
அவற்றின் வகையையும் தொல்காப்பியம், செய்யுளியல்
“மெய்பெறுமரபின்” (101) என்னும் சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்
கினியர் எழுதிய உரையால் தெளியலாகும்.
- 144- சே விருது - இடபக்கொடி
- 114-5 ஓர்வாழ்க்கை - இல்லறவாழ்க்கை. தருமி - ஓர் ஆதிசைவப்
பிரமசாரி, அவனுக்கு, “கொங்குதேர் வாழ்க்கை” என்னும்
செய்யுளைப் பாடியளித்து இறைவன் நிதி பெறச்செய்தது
ஒரு திருவிளையாடல்.
- 115-6 கீரன்-நக்கீரர். தர்க்கித்த - வாதித்த
- 117- பாணன் - பாணபத்திரர் சேரலன் - சேரமான். சீட்டுக்கவி-
“மதிமலிபுரிசை” என்னும் திருமுகப்பாசுரம். திருமுகம் - கடிதம்.
- 118- நாத்நாமா மேவுபொரு ணன்றா ழறுபதெனும்
கூத்திரமாப் பாடியரு டோற்றமும் - மாத்திரமோ

- 119- உன்னோ டன்கீளையாட் டொன்றோ ஐமதுரைக்
கந்திர முன்பிடுக யார்வந்தார் - மன்னவன்மேற்
- 120- காரியார் நாரியார் கண்டகல் யைப்படு
காரியலாக் கானகத்தல் ஐத்தவரார் - நாரினொடும்
- 121- போற்றியுறும் பத்திரகாப் போந்து கழவுகலில்
தொற்றி ஐகு சுமத்தவரார் - தேற்றியவற்
- 122- கீயரிய பொற்புகை யிட்டவரார் மற்றவன்முன்
தேயமனை கீக்கெதிரா தேர்த்தவளைப் - போயவையல்
- 123- தன்வியசை தாப்க்கத் தக்கவரார் தென்மதுரைக்
குள்ளிருந்த சொக்கருனக் குள்ளன்றோ - என்ன்
- 124- ஐமொடுயில் வேத ஐசனமே யீசர்
துமொடுயா மென்பார் சிலரே - அடரும்
- 125- பரசமய கோளரியாப் பாண்டநா டெவ்கும்
பரசமய தீ திறத்து மந்தாள் - வீரசுதீ
- 118- நா திரமா - நாவின்கண் உறுதியாக, பொருள் - அகப்பொருளி
லக்கணம், என்றது இறையனார் அகப்பொருளை, “அன்பி
னைந்திணையென்றதுபது சூத்திரம் கடலமுதெடுத்தக்
கரையில்வைத்ததுபோற், பரப்பின் தமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற்ற
வர்க்குத் தெளிதரக்கொடுத்த தென்றமிழ்க்கடவுள்” (கல்லா
டம்-3), மாத்திரமோ-இவ்வளவுதானோ?
- 119- இதிற்கூறப்பட்டது இடைக்காடன் பின்போனதிரு விளையாடற்
சரிதை
- 120- இது காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்த திருவிளையாடலைக்
குறிக்கின்றது, திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்
பூணத்திற் காரியார் நாரியார் பாப்பகுந்த திருவிளையாடலைப்
பார்க்க, வாரி - வழி
- 121- பத்திரன்-பாணபத்திரர்
- 122- அவன்-பாணபத்திரர், எதிரா நேர்ந்தவளை-இலங்கையிலிருந்து
வந்த விறலியை
- 121-3 இவற்றுட் கூறப்படும் சரிதத்தைத்திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்பூணத்தில் சாதாரி பாடிய திருவிளையாடல்
முதலியவற்றிற் காண்க.

- 125- பரசமய கோளரியாய் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாய்,
அரசமயம் - சைவசமயம்
- 126- ஆதிக்கண் வையையல்வே தாகமத்தைத் தாபித்தாய்
சோத்க்கீ னேடகமே சொல்லாதோ-வேதத்தே
- 127- வாதவனல் கண்டா தடைத்தகத வந்திறந்தாய்
வேதவனல் கண்டால் வீளம்பாதோ - வேதம்
- 128 அறித்தினும் கென்னுமுன்கீ கன்பருணைச் சொன்னார்
தமிழ்முனியென் னும்பேர்நா ராதோ - தம்மூல்
- 129- அறம்பொரு ளின்பம்வீ டாரணர்சொன் னாரத்
திறம்பரமர் வாக்கேசெப் பாதோ-மறந்திடல்
- 130- கற்பலகை யோதாமறை காணார்கீழ் தற்கவநீ
பொற்பலகை மேல்குந்தாய் போதாதோ - தற்பரேரா.

- 125-6 பரசமய கோளரியாய்த் தாபித்தாய் என்க.வையையில்
வேதாகமத்தைத்தாபித்தாயென்றது வையையநதியில்
திருப்பாசுரம் வரைந்த ஏடு எதிரேறிச்சென்று வேதாகமங்களை
நிலைநிறுத்திய செய்தியை நினைந்து. ஏடகம் - திருவேடகம்
என்னுந்திருப்பதி, மேற்கூறிய ஏடுகள் சென்றுதங்கிய
இடமாதலால் இ.துஇப்பெயர் பெற்றது. வேதத்தேவு -
வேதமாகிய தேவு, தேவு-ஆதவன் எனப்பிரிக்க.
- 127- ஆதவன் அங்கு அண்டாது - சூரியனுடையவெயில் அங்கே
அணுகாதபடி. கதவம் - கிழக்குவாயிற்கதவு. தேவு
அடைத்தகதவம் என்க. வேதவனம்-வேதாரணியம்.
- 128- மிக்கென்னும் - மிக்கது என்னும், “மிக்கென்றோதப்படு
கைவலியம்” (மயிலையந்தாதி,76) முனிக்கு - அகத்திய
முனிவருக்கு;” ஆதியிற்றமிழ்நூலகத்தியற்குணர்த்திய
மாதொருபாகன் “என்பது இங்கே அறியத்தக்கது. தமிழ்முனி:”
- 129- வரதனொருதமிழ் முனிவரன்” (தக்க.40)
ஆரணர்-தமிழ்மறையாகிய திருக்குறள் தந்தவள்ளுவர். பரமர்
வாக்கென்றது திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, “என்றும்புலராது”
என்ற செய்யுளை.

- 130- கற்பு அலகை-கல்வியின் அளவினை. பொற்பலகை மேல் இருந்தாய் - சங்கப்பலகையின்மீதுசங்கப்புலவர்களாக வீற்றிருந்தாய்; “மூவர்கட்கரியா னிற்ப முத்தமிழ்த் தெய்வச் சங்கப் பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டி: நன் னாடு போற்ற”, “வருந்தி நான்முகன்மாறேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்றான், நெருங்கி நீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்றா, னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் நின்றனன் எவருங்காண” (திருவால) என்பவற்றாற் சிவபிரான் கீழே நின்றமை அறியப்படும்.
- 131- எண்ணிறந்த ஊர்சீயகைத் தீட்டாய் சதுர்வேதப் பண்ணிறைந்த ஊர்சீ பகராஜோ - அண்ணலார்
- 132- தென்பா லுகந்தாடுஞ் செய்தியெல்லா முன்னிடத்தல் அன்பாலென் றப்பாலு மாரநியார் - உன்போர்
- 133- பதியார் தசைச்சொல்லார் பன்னார் திருவாய் மொடியார் குழந் மொடியார் - அடியா.
- 134- உருவால வாய்ருக்கு மோதிய முத்தீத் திருவால வாய்ருக்குஞ் செல்வர் - ஒருமால்
- 135- உடமதுரை யேறுமுன்னே ஊந்தவடி வென்னத் தடமதுரை மீலுயர்த்த தானு - படர்தீர்க்கும்
- 131- வாசி - குதிரை, சதுர்வேதப்பண்ணிறைந்தவாசி-வேதக்குதிரை, பண் சிலேடை திருவாதவூரருக்காக நரிகளைக் குதிரையாக்கிய பொழுதுசோமசுந்தரக்கடவுள் வேதத்தைக் குதிரையாக்கி அதன்மீதுார்ந்து வந்தனர் என்பது இங்கே அறிதற்குரிய செய்தி; “மறைப்பரி தனக்காதார மாகித்தரிப்ப” (திருவிளை.நரிபரி)
- 132- தென்பாலுகந்தாடும்: “தென்பாலுகந்தாடுந்தில்லைச்சிற்பம் பலவன்” (திருவாசகம்) சிவபொருமான்தென்பாலு கந்தாடுவது தமிழின்பாலுள்ள அன்பினாலேயே என்பது “கடுக் கவின்பெறு கண்டனுந் தென்றிசை நோக்கி யடுக்க வந்து வந்தாடுவா னாடலினிளைப்பு விடுக் கவாரமென் காறிரு முகத்திடைவீசி,மடுக்க வந்தமிழ் திருச்செவி மாந்தவு மன்றோ” (திருவிளை) என்பதனாலும் விளங்கும்.

- 133- திசைச்சொல்லார் பன்னார் என்றது வேறுமொழியில் முகரம் இன்மையின் தமிழ் என்னும் பெயரைச் சொல்ல இயலாமைபற்றி; திராவிடம் முதலிய பெயர்களால் தமிழைக் குறிப்பது இதுபற்றிப் போலும். திருவாய் மொழியார் என்றது வைணவர்களை.
- 133-4 அழியா உருவால் - அழியாத உருவத்தையடைமையினால், அவாய் -விரும்பி. இருக்கும் ஓதரிய - வேதங்களும் கூறுதற்கரிய.
- 135- வடமதுரைஏறுமுன்னேவந்தவடிவென்றது திருமாலின் மச்சாவ தாரத்தை. சத்திய விரதன் என்னும் ஒரு பாண்டியன் வையை நதியில் அருக்கியங் கொடுத்தற்காக நீரைக் கையில் எடுத்தலும் திருமால் அந்நீரில் மீன்வடிவமாக அவதரித்து வளர்ந்தனர். இவ்வரலாறு ஸ்ரீ பாகவதம் 8ஆங் கந்தம், மச்சாவதார முரைத்த அத்தியாயத்தால் நன்கு விளங்கும். பாண்டியர்களுக்கு மீனக்கொடியமைந்தது இது பற்றிப்போலும் தானுநிலைபேறு அ.து இறைவனைக் குறித்தது படர்-துன்பம்
- 136- சத்திரத் தோர்பார் றுழைத்து மகிழ்த் தோர்சீவன்
முத்திரத் தோர்பான் முளைத்தெழுந்தோர் - அத்தசைபோல்
- 137- ஆல்கோ றிருநான் கயிரா வதஞ்சமக்கும்
பூல்கோயிற் குள்ளுறைந்த புண்ணியனார் - பாங்காம்
- 138- இடம்பவன மீதாக ஓந்திரன்வந் தேத்தும்
கடம்பவன மீதிலுறை காந்தர் - அரும்போர்
- 139- அலகம் பரிக்கு மரியார் முடிவேய்த்
துலகம் பரிக்குறை யுள்ளார் - பலநாளும்
- 140- நின்றவூர்ப் பூசலார் நீடிவெ லாநினைந்து
குன்றுபோ லேசமைத்த கோயிலும் - நன்றிதரும்
- 141- தாயான கல்கைமுடி தான்குளிரக் கண்ணப்பர்
வாயா லுமிழ்ந்திரு மஞ்சளமும் - தாயமழைத்
- 142- துன்பார் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் துணித்துறையில்
வன்பா யளித்தார் வட்டமும் - இன்பாத்

- 136- சத்தி புரத்து ஓர் பால் - தேவியின் திருமேனியின் ஒரு பாகத்தில், புரம் - உடம்பு முளைத்தெழுந்தோர்: முளைத் தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி” (திருவாலவாய்த் தேவாரம்)
- 137- சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கும் விமானம் எட்டுத் தெய்வயானைகளால் தாங்கப்பெறுதல் “எட்டானை பூண்டெழுந்த விந்திரவிமானத்து” (சொக்க நாதருலா) “கிரியெட்டு மென மழையைக்கிழித்தெட்டும் புழைக்கமதிக் கீற்றுக்கோட்டுக் கிரியெட்டுஞ் சினமடங்கனாலெட்டு மெட்டெட்டுக் கணமுந் தாங்க, விரியெட்டுத்திசைபரப்ப மயனிருமித் துதவியவவ் விமானஞ்சாத்தி, அரியெட்டு திருவுருவப்பரஞ்சுடரை யருச்சிப்பானாயினானே” (திருவிளை 1:83) என்பவற்றாலும் அறியலாகும்.
- 138- இடமும் பவனமும் ஈது ஆக; பவனம் - கோயில், அடும்- போர்செய்தற்குரிய
- 139- அலகு அம்பு அரிக்கும்; அலகு-அம்பின்நுனி, அரி-திருமால். “அஞ்சம்பையு மையன்றன தலகம்பையுமளவா” (கம்ப) பரிக்கும்முறை-பாதுகாக்கும் முறை.
- 140- பூசலார் - பூசல் நாயனார் இவர் அறுபத்துமூவரில் ஒருவர்
- 142- “அன்பா யளித்தபரி யட்டமும்” என்றும் பாடங்கொள்ளலா மென்று தோற்றுகிறது. பரிவட்டம் கடவுளாடை
- 143- தணியிய மானக்கஞ் சாரணார் சாத்தும்
மணிமுடிசூழ் பஞ்ச லடியும் - அணியுடையார்
- 144- காமன்பான் முன்சேந்த கண்போல ஞாந்த்பார்
ஞாமன்பான் முன்சேந்த சந்தனமும் - பூமன்போற்
- 145- காக்கு மர்புனைந்த கண்மலருல் காடுவொடு
சாக்கியார்தாஞ் சாத்தியபூந் தண்மலரும் - போக்கியமா
- 146- ஆக்கிய மாற னமுதுஞ் சிறுத்தொண்பர்
மாக்கறியுந் தாயார்தரு மாவருவும் - தீக்கிய
- 147- காரா ரிரஹீர் கணம்புல்லர் தம்முடிமேற்
சீராக வேற்றியசெந் தீபமும் - ஆளால்

- 148- அமைத்து வணக்கலுறு மல்கணர்க்குப் புகை
சமைத்து வணக்கத் தகுமோ - உமைக்கன்பர்
- 149- அற்சனைபாட் டேயாமென் றாகூரர்க் காதியிலே
சொற்றமிழ் பாடுகெனச் சொன்னமையாற் - சொற்படியே
- 144- கண் - அக்கினி, சந்தனம் என்றது கையை அரைத்ததனால்
உண்டாகிய இரத்தக்குழம்பை
- 145- திருமால் கண்மலரைப் புனைந்தது சக்கிராயுதம் பெறும்
பொருட்டு, சாக்கியர் - சாக்கிய நாயனார். பூந்தண்மலர்
என்றது அவர் எறிந்த கல்லாகிய மலரை, போக்கியமா -
உண்பதற்குத் தகுதியாக.
- 146- மாறன்-இளையான்குடிமாறநாயனார், தாயர் -அரிவட்டாய
நாயனார்
- 147- முடி - மயிர்முடி
- 147-8 ஆரால் அமைத் துவணங் கலுறும் -யாராற் செய்து
வணங்குதற்கு இயலும் ஒருவராலும் இயலாதென்றபடி.
- 140-48 இவற்றில் பூசல் நாயனார் முதலியவர்களுடைய செயற்கரிய
செயலாலமைந்த கோயில் முதலியன கூறப்பட்டன
- 149- ஆரூர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் “மற்று நீவன்மைபேசி
வன்றொண்டன் என்னுநாமம், பெற்றனை நமக்குமன்பிற்
பெருகிய சிறப்பின் மிக்க, அற்சனை பாட்டேயாகும் ஆதலால்
மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தாமரைபாடும்
வாயார்” (பெரியபுரா - தடுத்த -70) என்பது இங்கே
அறியற்பாலது.
- 150- செய்தாய்நால் வேதந் தீகைத்தொதுக்கப் பித்தனென்று
வையாய்நீ வையாலும் ஜாழ்த்தாமே - மெய்தான்
- 151- இருந்தமிழே யுன்னா விருந்தே விமையோர்
விருந்தமிழ்த மென்றாலும் வேண்டேன் - வருந்தினன்மால்
- 152- வல்லாணை தின்ற விளக்கையா னேன்கீரகக்
கல்லாணை தின்ற கரும்பானேன் - நல்லவரைத்

- 153- தேடுநீழற் சீந்தனையிற் றேழ்மீனேன் வெம்பனியால்
 ஊடிய செந்தா மரையொத்தேன் - ஓடமசைக்
- 154- கொள்ளம்பூ தூர்வெள்ளக் கொள்ளைகடந் தாயென்மால்
 வெள்ளக் கடத்தலீட லேண்டபாலோ - தள்ளென்று
- 155- மாநீட்ட சாக்கியரை ஜன்கழுலே றுச்செய்தாய்
 சீநீட்ட லேளையது செய்யாயோ - தீநீட்டே.
- 150- பித்தனென்று வைதாயென்றது “பித்தாபிறைசூடி”
 என்றதேவாரத்தை நினைந்து.
- 151-2 மால்வெல் ஆனை - காமமயக்கமாகிய வெல்லும் யானை.
 ஆனை என்றதுவிளங்கனிக்குவருவதொருநோயை; ஆனைதின்ற
 விளங்கனி “களிறுண்ட வெள்ளில் போன்றுள்ளம் வெறிது”
 (11 ஆம் கபில சிவ 19) “தூம்புடை நெடுங்கை வேழந்துற்றிய
 வெள்ளிலேபோல்” “வெஞ்சின வேழமுண்ட வெள்ளிலின்
 வெறியமாக”, “வெஞ்சின வேழ முண்ட விளங்கனி போன்று”
 (சீவக 232,1024,1122) விரகக் கல்லாளை-விரகமாகிய
 கல்லாளை; விரகம்-பிரிவு. கல் லாளைக்குக் கரும்பருத்தியது,
 சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடல்களில் ஒன்று.
- 152-3 நல்அவரைத்தேடு நிழல்சிந்தனையில்-நல்ல அவரைக்
 கொடிபடர்ந்த பந்தரின் தேடியநிழலிலுள்ளார் அறிவுபோல;
 அவரை நிழலில் இருப்பவர்களின் அறிவு தேயுமென்பது
 ஆயுள்நூற்றுணிபு; “உன்னை விட்டு மற்றொன் றெண்ணா
 தவரை நிழற்பாற் பயிலினுமென்மனமே” (திருக்
 குடந்தைத் திரிபந்தாதி,70) வடமொழி நைஷத நூலாசிரியர்
 சரிதத்தாலும் இது விளங்கும். வெம்பனியால் வடியசெந்
 தாமரை: “தாமரை முகங்கள் வாட்டுந் தண்பனி” (நைடதம்)
- 154- கொள்ளை- மிகுதி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
 திருக்கொள்ளம் பூதாருக் கெழுந்தருளுகையில் “கொட்டமே
 கமழும்” என்னும் திருப்பதிகம் பாடி ஆற்றுவெள்ளத்தைக்
 கடந்த செய்தியை இக்கண்ணி குறிப்பிடுகின்றது.
- 155- சாக்கியர் என்றது இங்கே சமணரை; பௌத்தர்களுடைய
 பெயராகிய இது சமணருக்கும் வழங்கும். “சாக்கியரிட்டநஞ்சு

- 158- "சாக் கியப் பேயமண் தெண்ணர் கற்பழிக் கத் திருவுள்ளமே"(திருஞான-தே) அது கழுவேறச் செய்தல்.
- 156- அல்கரும்பின் கூனொடுத்தா யன்றுவழி தீக்குமதன்
செல்கரும்பின் கூனொடுயச் செய்யாயோ - அல்கழுறு
- 157- வெப்புநோய் தீர்த்தாயல் ஜெந்தனுக்கென் வெவ்வீரக
வெப்புநோய் தீர்க்க வீரும்பாயோ - தப்பலவே
- 158- சாக்கிய ரிட்டநஞ்சு தண்ணையழு தூக்கணையன்
நூக்கிய நஞ்சையழு தூக்காயோ - தீக்கரிய
- 159- வெந்தீக்குள் ளேகிடந்தும் ஜெனாவென் பார்காமச்
செந்தீச் சுடாநுக்கச் செய்யாயோ - உந்துகொக்கில்
- 160- அப்பன்யால் ழாடாதே யார்க்குந் துயரொடுத்தாய்
இப்பன்யால் ழாடா தீரக்காயோ - அப்பரை
- 156- அங்கு அரும்பின்குள்: பின்குள் - முதுகின்கண்ணுள்ள கூன்:
வழுதிக்கு-கூன்பாண்டியனுக்கு,வழுதிக்குக்கூன் ஒழித் தாய்.
கரும்பின் கூன் - கருப்புவில்லின்வளைவை. கரும்புவில்
மன்மதனுக்குரியது. அந்தவில்லை தலைவிக்கு வருத்தம்
கொடுத்தது என்பது குறிப்பு. அங்கமுறு-பாண்டியன்
உடம்பிலுற்ற.
- 157- வெப்புநோய் - சுரநோய், அவ்வேந்தனுக்கு - அந்தக் கூடன்
பாண்டியனுக்கு. விரகமாகிய வெப்ப நோயை.
- 158- சாக்கியரிட்ட நஞ்சு - திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குச் சமணர்
பாலோடு ஊட்டியவிடம்.(பெரிய-திருநா.103-4) ஆக்கிய நஞ்சை
- சமைத்த உணவாகிய விடத்தை, விரகிகளுக்கு உணவும்
விடமாக இருக்கும் என்பர்
- 159- காமத்தீ சுடுதல் - "ஊரு ளொழுந்த வருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகும் - நீருட் குளிப்பினும் காமஞ்
சுடுமேகுள் றேறி, ஒளிப்பினும் காமஞ் சுடும் "(நாலடி -90)
"தொடிற்சடி னல்லது காம நோய் போல விடிற்சுட
லாற்றுமோதீ "(குறள் -1159): நீரின்றண்மையுந் தீயின்
வெம்மையும், சாரச்சார்ந்து, தீரத்தீரும் சாரல் நாடன்

கேண்மை சாரச் சாரச் சார்ந்து தீரத் தீரத் தீர் பொல்லாதே
“(பழைய செய்யுள்)

இக்கண்ணியிற் குறிப்பிட்டது சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்
சமணர் முன்னே நெருப்பிலிட்ட பதிக ஏடு வேவாதிருந்ததை.

159-60 கொங்கில்-கொங்கு நாட்டிலுள்ள திருச்செங்கோட்டில்
துயரொழித்தாயென்றது, “அவ்வினைக்கிவ்வினை” என்னும்
பதிகத்தை நினைந்து.

161- மைக்கடல்கொல்லாதபடி ஜனகன் மிதப்பீத்தாய்

அக்கடல்கொல் லாமலுற ஜாக்காயோ - மீக்குயர்ந்த

162- மன்றிற் பனைவழை மாற்றினாய் அப்பனைமேல்

அன்றிற் புள் வேறோருபுள் ளாக்காயோ - தொன்றுதொட்டுத்

163- தென்பொதியிற் சாந்தனொடு தென்றலுற ஜாய்ந்தாய்

அன்புறவுன் னோடுமுற ஜாக்காயோ - முன்பிருந்து

164- பாடுமிசை யெல்லாமுன் பாவையராச் சேர்த்தாயென்

னோடுமுன் யாதிருக்க ஜோதாயோ - பாடலாற்

165- சின்னமொடு காளஞ் சீல்கைபந்தர் முத்தகைந்தாய்

பொன்னே சுடாதணியப் பூட்டாயோ - முன்னிறந்தான்

166- அலிகத்தைப் பூம்பாவை யாக்கினா யாதலினென்

அலிகத்தைப் பூம்பாவை யாக்காயோ - மலிகத்தான்

161- வன்கல்மிதப்பித்தாய்என்றது, “சொற்றுணை வேதியன்” என்னும்
பதிகத்தைக் குறித்து.

162- மன்று-பொதுவான இடம், மாற்றினாய் என்றது
ஆண்பனையைப் பெண்பனையாகச் செய்தபதிகத்தை, ஆண்
அன்றிலைப்பிரிந்த பெண் அன்றிலும் விரகத்தால் வருந்தி
ஆண் அன்றிலை அழைக்கக்கூரல் எழுப்பும். அக்குரல்
இங்கு தலைவியையும் வருத்துகின்றது என்பது குறிப்பு.
அதனாற்பெண் அன்றிலை மாற்றும்படி வேண்டுகின்றாள்
தலைவி, தொன்று - பழமை.

163- சாந்து-சந்தனம். சாந்து, தென்றல், தமிழ் ஆகிய மூன்றும்
பொதியிலில் உள்ளன வாதலின், சாந்தினொடு

தென்றலுறவாய் வந்தாய் என்றார்; “அமுதுறழ் தமிழொண் முத்தமை யசந்தனமெல் வாசம்,கமழ் குளிர் தென்றலென்று கரையரும் பொருள் படாமல், இயிற்கடல் வரைப் பெலாந்தோன் றெண் பொருள் படுநா டெள்ளித் தமிழ் முதல் பிறக்கு நாடாய்த் தயங்குமாற் பாண்டிநாடு” (சீகாளத்திப் புராணம் நக் கீரச் .1) என்பதனாலும் அம்மூன்றும் உறவாயிருத்தல் உணரப்படும். உறவாக்காயோ என்றது சந்தனத்தையும் தென்றலையும் தன்னோடு உறவாக்க வேண்டும் என்றபடி.

- 164- உனக்கு மனைவியாகவுள்ள இசைகளை என்னோடும் உறவாயிருக்கும்படி சொல்வாயாக என்பதுகருத்து; இசைகளை மனைவியராகக் கொண்டாய் என்றார் முன்னும் (31)
- 165- திருஞானசம்பந்தர் முத்தினாலாகிய சின்னம்,காளம்.சிவிகை முதலியவற்றைத் திருவரத்துறையிலும், பந்தரைத்திருப்பட்டிச் சுரத்திலும்பெற்றமைஇங்கே அறியற்பாலது. சுடாதணிய - அம்முத்தமாலைஎன்னைச்சுடாதபடி அணிந்துகொள்ள.
- 166- அங்கத்தை - எயும்பை: பூம்பாவை - பூம்பாவையென்ற பெண்ணாக ஆக்கியவர் - சம்பந்தர். என் அங்கத்தை- பொலிவழிந்திருக்கும் என் உடம்பை, பூம்பாவை - அழகிய பாவை போன்றவடிவமாக, மங்க குறைய.
- 167- மாய்ந்தாய் மாமுதலை ஜாய்ப்பீள்ளை யைப்படைத்தாய் மாய்ந்தாலும் பீள் படைக்க வல்லையே - ஓய்ந்தவுரை செய்தாளென
- 168- றென்சொல் செவியோர்ந்து செல்வாயில் கெய்தாம லைக்கிருக்க வெண்ணாதே - பொய்தீர்த்
- 169- தேசீவருள் சொக்கருக்கே சென்றிருந் தாங்கவரைப் பேசீவருள் தூது பிந்துண்டோ - நேசமொடு
- 170- கைவீனும் காட்டத் தகாதாரைத் தாகையார்க்குக் கைவீரலாற் காட்டியருள் காளையும் - தெய்வவெள்ளிப்
- 171- பூதூ ஜானவரைப் போற்ற முயன் றையாற்றில் ஆதூவாய்க் கண்ட வரசும் - நாதர்

- 172- அளந்தருள்செம் பொன்னைமணி யாற்றிட்டு டாளுர்க்
குளந்தனிலே தேடியருள் கோவும் - ஊந்தக்கமும்
- 173- காளத்தி யில்லந்த காட்சியி லாயத்து
நீளத்தான் சொற்றவனு நீயன்றோ - கேள்பால்
- 174- அம்மைதமக் கில்லாதா ரம்மைதா மாவீருந்தார்
அம்மையென்று முன்னுரைத்த ஊம்மையாய்த் - தம்மெதிரே
- 175- வெள்ளாளை மேற்கொண்ட தேந்தர் வரவீடுத்த
வெள்ளாளை மேற்கொண்ட வீத்தகராய்த் - தள்ளாது
- 167- படைத்தவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், மாய்ந்தாலும் - யான்
இறந்தாலும், வல்லை - வல்லமையுடையாய்.
- 168- இங்கு எய்தாமல் - தலைவியாகிய யான் இருக்கும்
இவ்விடத்து நீவாராது.
- 169- தேச இவரும்-ஒளிபரந்த, சொக்கருக்கு - சொக்கரிடத்தில்,
170- தைவரினும்-கைகளால் தடவினாலும்,காட்ட - தன் திருவு
ருவைக் காட்ட, தகாதாரை-சிவபெருமானை,காளை-
திருஞானசம்பந்தர்
- 170-71 வெள்ளிப்புதரம்-கையைங்கிரி, அரசர்-அப்பர்
- 172- மணியாறு-திருமணிமுத்தாறு, ஆருக்குளம்-திருவாரூரிலுள்ள
கமலாலயமென்னும் தேவதீர்த்தம். கோ-சுந்தரர்.
- 173- சொற்றவன்-சொன்னவன், அவர் நக்கீரர். இது கயிலை பாதி
காளத்தி பாதி பாடிய வரலாறாகும்.
- 174- தமக்கு அம்மை இல்லாதார் - தமக்குத் தாயில்லாதவர்.
அம்மைதாமா இருந்தார். திரிசிரகிரியில் (திருச்சிராப்பள்ளி)
தாமே இரத்தினாவதி என்னும் பெயரோடு தாயாக இருந்தவர்.
“ஆவியாய் அத்தனு மாவதன்றி யன்னையுந்தா னாய்பிரான்
சித்த மகிழ்தென் சிரகிரியான்” (திரிசிர கிரியுலா)
அம்மையாய்-காரைக்காலம்மையாகி
- 175- வெள் ஆனை-வெள்ளியரிஷபத்தை ஆன்-இடபம்,வேந்தர்-
சிவபெருமான்,வித்தகர்-சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

- 176- விஞ்சுஜரால் ஜண்ணாகை ஜெண்ணீற்ற ரென்றுபணிந்
தஞ்சலிசெய் தூட்செய்த ஜன்பராய்ச் - சஞ்சரியாத்
- 177- தென்கைய லாயஜரைச் செல்வாபாற் சென்றாயே
உன்கைய லாகாத தொன்றுண்டோ - என்கையால்
- 178- ஆயு மஜள்பாகத் தன்பரு முக்கிரராம்
சேயும் புரந்திருக்கும் தென்மதுரை - ஜாய்விய
- 179- செவ்வடுயே செல்வாய்தீ செவ்வடுய் னவ்வடுதான்
எவ்வடு யென்றா வியம்பக்கேள் - எவ்வடுயும்
- 180- ஜெவ்வா யுனைநனைந்து ஜேயுறு தோளியென்று
செல்வார்தல் காரியஞ்சீத் தீக்குமே - செல்வாய்
- 181- தடையுண்டோ ஜையாறு தன்னிலே பொன்னி
இடைவிலக்கச் சென்றதறியேனோ - இடையிலே
- 182- பாகைநில நெய்தலாப் பண்ணினா யின்னுமகைச்
சோகைநில மாக்குகைநான் சொல்லுஜதென் - மேலானார்
- 183- கூறும் பொதிசோறு கொண்டு வினனுக்கூ
ஜேறும் பொதி சோறு ஜேண்டுமோ - ஜீறாக்க
- 184- கற்பார் பொருள்காணார் காசுபணல் காணிலுனை
கற்பா ரவான்பாள் மேலாதே - கற்றாரை.
- 176- விஞ்சு உவரால் - மிக்க உவர் மண்ணினால், அன்பர் -
சேரமான் பெருமாள் நாயனார். சஞ்சரியா - சஞ்சரித்து
(செய்யா என்னும் எச்சம்)
- 177- என்கையால் - என்று நீ புகழ்ந்து பாராட்டப்படுகையால்
- 178- ஆயும் - தடாதகைப் பிராட்டியாரும், அன்பரும் - சோமசுந்தரக்
கடவுளும். உக்கிரர் ஆம் சேய் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர்.
- 179- செவ்வழி - நல்லவழி
- 180- "வேயுறுதோளி" என்றது கோளறு பதிகத்தின் முதலை.
- 181- சென்றது - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் எழுந்தருளியது
- 182- பண்ணியவர் - திருஞான சம்பந்தர், பண்ணிய இடம் திருநளி
பள்ளி (திருக்களிற்றுப் 12) அதை - அந்தப்பாலை நிலத்தை.
மேலானார் - சிவபெருமான்

- 183- கூறும் பொதிசோறு-விதந்து பேசப்படும் முத்தி.பொதிசோறு
கொண்டு வந்தது திருப்பைஞ்ஞீலிக்கு எழுந்தருளும்
அப்பருக்காக
- 184- பொருள்-மெய்ப்பொருள்
- 185- எள்ளிடுவார் சொற்பொருள்கேட் டின்புறார் நாய்போலச்
சள்ளிடுவார் ஓம்மருகே சாராதே-தெள்ளுதமிழ்ப்
- 186- பாயிரமுன் சொன்ன படிபடியா மற்குழி
ஆயிரமுஞ் சொல்வார்பா லண்டாதே - ஆய்தருநால்
- 187- ஓத் யறியாத வொண்பே தையருடனே
நீத் முறையா நிகழ்த்துநால் - பேதைமையாம்
- 188- காணானாற் காட்டுவான் நான்காணான் கண்ணெதிரே
நாணா திராதே நவிலாதே - வீணாக
- 189- ஆற்றி னளவற்றிது கல்லா தலையஞ்சம்
கூற்றினார்பா லேகாதே கூடாதே - போற்றாரை
- 190- லேண்டாதே கேடில் வீழுச்செல்லம் கல்வியென்று
பூண்டாய்நீ தானே பொருளன்றோ - ஆண்ட
- 185- எள்ளிடுவார்-இகழ்வார், சள்ளிடுவார் - குறைப்பார்;
“ஒன்றுக்கொன் றுறுமிச் சள்ளிட் டிரும்பசியாலிகல் செய்து...
புகுந்தவன்றே” (திருவால 25:2)
- 186- பாயிரமுன் சொன்னபடியாவது மாணாக்கன் நூல்கேட்கும்
முறை. அண்டாதே-அணுகாதே
- 187- ஒண்பேதைபார்-மூடர்களிற்சிறந்தோர்; “முடரையெண்ணுங்கான்
முந்தி நிற்பனே” என்றார் பிரபுலிங்கலீலையுடையாரும்
- 188- “காணாதாற் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்,
கண்டானாந்தான் கண்டவாறு” குறள்,849) நாணாதிராதே-
நாணியிருந்துவிடு; இங்கே, “பசுப்போல்வார் முற்பட்டால்
பாற்பட்டசான்றோர் முசுப்போலமுள் காந்திருப்பார் -
பசுத்தான், வெருளினுமெல்லாம் வெருளும். தன்றி
மருளினுமெல்லா மருணம்” என்ற அரிய பழைய செய்யுள்
ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது நவிலாதே-பேசாதே:பேசினால்

- துன்புறுவாய் என்றபடி; “வேன்றிப்பொருட்டால் விலங்கொத்து மெய்கொள்ளார், கன்றிக் கறுத்தெழுந்து காய்வாரோ - டொன்றி, உரைவித் தகமகிழ்வார் காண்பவே கையுட், சுரைவித்துப் போலுந்தம் பல்” (நாலடி:415) என்பது இக்கருத்தை வலியுறுத்தும்
- 189- “ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா,மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு” (குறள்-725) என்பது இக்கண்ணியின் பொருளைவிளக்கும்
- 190- வேண்டாதே-திரவியத்தைவிரும்பிக்கேளாதே; “கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு,மாடல்ல மற்றை யவை” (குறள்-400)
- 191- உலவா நலவா உடுதுறைய லுன்போல்
உலவாக் கிடுபெற்றா ருண்டோ - நலவிருப்ப
- 192- தாக்கவரு செல்கலைப்பொன் னாக்கினாய் மண்முழுதும்
மாக்கனக மாக்கிட உலவையே - நோக்குபுகார்
- 193- பாடியதோர் உஞ்சிநெடும் பாட்டாற் பதினாறு
கோடிப்பொன் கொண்டதுநின் கொற்றமே - தேடியருள்
- 194- நல்லார்கட் பட்ட உறுமைய் னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்டிருக் கண்டாய் - கல்லார்பால்
- 195- ஏகாதே யன்பிலா நித்திரன்போல் ஜாழ்ந்தாலும்
போகாதே யவிகே புசியாதே - மாகவிஞர்
- 196- தாமன் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காடுறுவர் கற்றறன் தாரென்னும் - மாமகமை
- 197- சேர்ந்ததுன்பா லன்றோ திருப்பாற் கடலகுதம்
ஆர்ந்தவர்க்கல் லாதுபச் யாறுமோ - சேர்ந்தவன்னை
- 191- வலவா-அரசனே,வல்லவா என்பது குறுகியது. இது தமிழை விளித்தபடி, நல ஆவடுதுறையில் - நல்லதிருவாவடு துறையின் கண். உலவாக்கிழிபெற்றவர் திருஞான சம்பந்தர்; “கழுமலவூர்க்கம்பொன், ஆயிரம் கொடுப்பர் போலும் ஆவடு துறையனாரே” (திருநா.தே) உலவாக்கிழி குறையாத பொன் முடிப்பு

- 191-2 நல்ல இருப்பு அது ஆக்க - நல்ல திருக்கோயிலைக் கட்டுதற்காக. செங்கல்லை! பொன்னாக்கியது திருப்புகலூரில்
- 192- வல்லை-வன்மையுடையாய். புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.
- 192-3 புகார் பாடியதோர் வஞ்சிநெடும்பாட்டு -பட்டினப்பாலை: "பட்டினப்பாலையென்னும்வஞ்சிநெடும்பாட்டு" (யா.வி.செ.கு.37, உரை;யா.காரிகை ஒழிப்பு 4,உரை; இ.வி.கு.745,உரை) "பாடிய பாக்கொண்டு பண்டு பதினாறு கோடி பசும் பொன் கொடுத்தோனும்" (சங்கரசோழனுலா - 10): தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணர் பொன் பத்தொ டாறுநூ ருயிரம் பெறப் பண்டு. பட்டினப் பாலை கொண்டதும்" என்பர் கலிங்கத்துப் பரணியுடையார், கொற்றம் - அரசரிமை
- 194- "நல்லார்கட் பட்ட திரு" (குறள்-408)
- 196- "தாமின் புறுவது... கற்றறிந்தார்" (குறள் - 408)
- 197- பசி ஆறுமோ என்றது அமுதம் உண்டார்க்குப் பசிமுற்றும் நீங்குமென் பதைக்குறிப்பித்தபடி.
- 198 நம்பாதார் வீதி நணுகாதே நல்லார்கள்
தம்பா லிருந்து தரித்தேக் - ஐம்பாகப்
- 199- மீன்போ யமனோடப் போந்தோடும் ஹையையிலே
முன்போ யெதிர்போய் முழுக்கியே - அன்போடே
- 200- தாழ்ந்துநீள் சத்தத் தனைக்கற்றா குள்ளம்போல்
ஆழ்ந்த வகடு யகன்றுபோய்ச் - கழ்ந்துலகல்
- 201- மேன்மே லுயர்ந்தோங்கு வேதம்போன் மேலாக
வான்மே லுயர்ந்த மதில்கடந்து - போனால்
- 202- றிருதிரா ணல்கலைபோல் வேறுவே ராக
வருதரு வீத்கழ் வந்தே - இருவினையை
- 203- மோதுஞ் சீவாகமம்போன் முத்திக்கு வீத்தாக
ஓதும் திருக்கோய் லுட்புகுந்து - நீதென்பால்
- 204- முன்னே லணல்க் முறையன்பி டேகமுன்
தன்னையம் போலாந் தளவ்சையும் - தன்னடைந்து
- 205- தேறும் படிவா சீவலோகஞ் சோந்திருக்க
ஏறும் படிநிறுத்து மேன்போல் - வீறுயர்ந்த

206- கோமேஷு கோபுரமுல் கூடலன்மேன் முன்னொருநான்
மாமேகஞ் சேர்ந்ததுபோன் மண்டபமும் - பூமேஷம்

- 198- நம்பாதார்-விரும்பிமதியாதவர்; மதியாதார் முற்றம் மதித்தொரு
காற் சென்று மிதியாமை கோடிபெறும்” என்பதை இக்கண்ணி
நினைப்பிக்கின்றது. வம்பு - புதுமை.
- 199- யமனோடப் பேர்ந்தோடும் வையை என்றது வையையில்
முழ்கினார் யமவாதை நீங்குவர் என்றபடி
- 200- சத்தந்தனை-இலக்கணநூலை; “சத்தமுஞ்சோதிடமு
மென்றாங்கிவை பிதற்றும், பித்தரிற் பேதையார் இல்”
(நாலடியார் - 52) “பிரயோக விவேக மென்னும் வடமொழிச்
சாத்திரத்தை” (பிரயோக-கறை-1)
- 201- மதிலுக்கு வேதம் உவமை “மேவரு முணர்வு முடிவிலாமை
யினால் வேதமு மொக்கும்” (கம்ப.திருநகரப் - 9)
- 202- மிருதி -ஸ்மிருதி - தர்மசாஸ்திரம்
- 204- தன் அடைந்து - தன்னை அடைந்து, “ஐயர்மகிழ்ந் தேற
வபிடேக பண்டாரம், செய்ததிருத் தேர்போலச் செய்தோமோ”
(விறலி விடுதாது - 955) என்பதில் கூறப்படும்
அபிஷேகபண்டாரமும் இவ்வபிடேகமுனியும் ஒருவர் போலும்.
- 205- படிவர்-தவவேடமுடையோர்
- 206- நான்மா மேகஞ் சேர்ந்தது - நான்கு மேகங்கள் நான்கு
மாடங்களாக ஆகியது; “அம்புத நால்களால் நீடுகூட லாலவா
யின்கணமர்ந்த வாறே (தே) இச்செய்தி நான்மாடக் கூடலான
திருவிளையாடலால் அறியப்படும். நான்கு மாடம் கூடலின்
நான்மாடக் கூடலென்றாயிற்று; அவை திருவாலவாய்,
திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை திருநடுவூர்; இனி, கன்னி,
கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம் பலித்தொகை 92.ந)
என்பதனால் நான் மாடங்கள் இன்னவை என்பது. விளங்கும்;
மதுரைக் காஞ்சி 429-ஆம் அடியின்குறிப்புரையாலும் இ.து
அறியப்படும்.
- 205-6 கோபுரத்திற்கு ஏணி உவமை

- 207- மட்டளையும் ஊண்டென்போய் மாளிகைப் பத்தியறைக்
கட்டளையுள் கண்டு களிசூர்ந்தே - இட்டமணிச்
- 208- சில்கா தனத்திற் சிறந்ததிரு ஜோலக்கம்
எல்கா கீழ்மொருவர்க் கெய்துமோ -பைக்கழல்கூழ்
- 209- தேவ்கமலத் தேச தெரிசனஞ் செய்தவர்க்கே
பூவ்கமலக் கண்கொடுத்த புத்தேளும் - ஓவ்கமல
- 210- மைய லடியில் ஊனல்காத் தலையொன்றைக்
கைய லளித்த கடவுளும் - மொய்யிறுந்த
- 211- மானந் தனக்கு வகுத்தகடம் பாடல்க்கு
மானந் தனைவகுத்த வானவனும் - தேனல
- 212- கண்மலர்த்தா ணெஞ்சு டமுத்தியமுத் தாதே
மணிமுடிக ணீக்க ஊனல்கக் - கணநாந்
- 213- ஓது துன் யோடுசின முற்றபகை செற்றமுரட்
போத முன்வர் புடைகூழ்த் - தீதல்
- 207- மட்டு-தேன், பத்தி-வரிசை,கட்டளை-கோயில்தருமம்
- 208- திருவோலக்கம்-அரசிக்கை அ.து இறைவனது இருக்கை-
எய்துமோ: ஓகாரம் எதிர்மறை, எய்தாது என்றபடி,
- 208-9 பைங்கழல்கூழ் தேங்கமல மென்றது இறைவன் திருவடிகளை
நீதக-ஒளி
- 209- செய்து அவர்க்கே எனப்பிரிக் குக. அவர்க்கு -
சிவபெருமானுக்கு
புத்தேள்-திருமால், கண்கொடுத்தது சக்கராயுதம்
பெற்றப்பொருட்டு
- 209-10 அமல அடி மையில் அடியென்க, மை-குற்றம்; கடவுள் -
பிரமதேவர், கையில் அளித்த - திருக்கரத்தில் கபாலமாகும்படி
கொடுத்த, மொய்-வலிமை.
- 211- மானம் - பெருமை; கடம்பாடவிக்கு-கடம்பாடவியின்கண்;
கடம்பாடவி என்பது மதுரையின் பழைய திருநாமம்
மானந்தனை - விமானத்தை, வானவன்-இந்திரன்; இதனால்
இவ்விமானம் இந்திரவிமானம் என்று வழங்கும்.

211-12 தேன் அம்கணிமலர் தாள்-தேன்சிந்தும் அழகிய மாலையில்
அமைந்த மலர் போலும் திருவடி, கண்ணி - மாலை, அதுகணி
எனநின்றது.

212- அழுத்தாதே-அழுத்தாதபடி; திருவடியை முதலில் நெஞ்சில்
அழுத்தியும் பின்னர் முடியில் அழுத்தாமலும் என்றவாறாம்

209-12 புத்தேளும் கடவுளும் வானவனும் வணங்க எனக்கூட்டுக.

212-13 கணநாதரும் முனிவரும்புடை சூழ, துனி-துன்பம், வறுமை
முதலியன.

214- அரிய திசைப்பால ரத்தமுத றாடிக்த்

தொ்சனக்கண் பார்த்தேவல் செய்யப் - பரவியே

215- முன்னிருவ ரெண்மவொடு மொய்த்த பதினொருவர்

பன்னிருவர் தின்று பண்ணெய்ய - முன்னே

216- நதிக ளொனக்கண்டு நந்திரம் போல்க

உதகலிரு பால் ளொதூலிக்ப் - பதினெண்

217- குலத்தேவர் தம்மகுட கோடிபத் னெட்டு

நிலத்தோர் முடியா ளொரிய - நிலத்தே

218- செருக்குஞ் சீனகமுற்ற தேவ் யுடனே

இருக்குஞ் சீனகரத்து ளொய்திப் - பொருக்கெனப்போய்

219- எந்தாயென் றேத்து டுடைக்காடன் பின்போன

செந்தா மரைபோற் றிருந்தாளும் - வந்துமனம்

220- தேறிக் கழுத்தியத் தென்பாண்டி நாடனுக்கு

மாறித் திரும்பு மண்க்குறவுகும் - சீறிப்

214- திசப்பாலர் - இந்திரன் முதலிய எண்மர். அத்தம் முதல் -
கண்ணாடிமுதலியவற்றை-அவை அட்டமங்கலங்கள் ,
கண்பார்த்து - திருவிழிக்குறிப்பை நோக்கி.

215- இருவர்-அச்சுவினி தேவர்கள், எண்மர்-அட்டவசுக்கள்,
பதினொருவர்-ஏகாதசருத்திரர்கள், பன்னிருவர்-துவாதசாதித்தர்
(பன்னிருசூரியர்)

216- திருக்கூட்டத்தை நதிகளொனக்கண்டு விலக்குவதற்காகத்
திருநந்திதேவர் தம்திருக்கரத்திலுள்ள பிரம்பை யோங்க,

உதகவிருபாலின்-வெள்ளம் இருபக்கத்தில் ஒதுங்குவதுபோல்
உதகம்-நீர்

- 216-7 பதினெண் குலத் தேவர் -பதினெட்டுத் தேவகணத் தார் ;
“பதினெண்கணனு மேத்தவும் படுமே” (புறநா-கடவுள்)
பதினெட்டு நிலத்தோர் - பதினெட்டு மொழிகளுக்குரிய
நிலத்தின் அரசர்களுடைய, மகுடகோடி நெரியவென
இயைக்க.
- 218- தேவியுடனே-அங்கயற்கணம்மையோடு - சினகரத்துள் -
கோயிற்குள், பொருக்கென - விரைவாக. களிகூர்ந்து (207),
எய்தி (218) யென்க
- 219 இதுமுதல்230-ஆவதுகண்ணிவரையில்திருவடி முதலியவற்றைக்
கூறுதல் முகமாகச் சொக்கநாதருடைய அருட்பெருஞ்
செயல்கள் பாராட்டப்படுகின்றன
இக்கண்ணியிலுள்ள வரலாறு இடைக்காடன் பின்போன
திருவிளையாடலால் அறியப்படும்.
- 220 கழுத்தரிய - கழுத்தை அரிந்துகொள்ளத் தொடங்க. பாண்டி
நாடனுக்கு-ஒருபாண்டிய அரசன் பொருட்டு, மாறி -
இடக்காலை ஊன்றி வலக்காலை உயர்த்தி, மணிக் குறங்கு-
அழகிய தொடை
- 221- பண்கற்கு மாறாப் படையுடைவாள் சேர்த்து
மண்க்கச் சுடுத்த மருங்கும் - துண்க்கமையத்
- 222- தொண்டுபடு ஊந்த் சொர்ந்தும்பீட் ளள்வியள்ள
உண்டுபுச் தீர்ந்த ஊரமும் - அண்டுமொரு
- 223- தாய்முலைப்பா லுண்டறியாத்தாம்பன்றிக் குட்டிகளின்
வாய்முலைப்பா லூட்டியபூண் மார்பமும் - தூயமுடி
- 224- ஆண்க் கனகத் தழுத்த வழுத்க்கு
மாண்க்கம் கீற்ற மலர்க்கையும் - காண்க்காப்
- 225- பூம்படலை யாத்திப் புனைமலைரைப் பூணாமல்
வேம்பலைரைப் பூண்ட கியன்புயமும் - ஓம்புகொடி
- 226- வாத்தி கிக்குருவி வாழ்தற் குபதேசம்
காத்தி புகன்ற கனியாயும் - தீதல்சொல்

- 221- பணிக்கன்யுத்த முறையைக் கற்பிப்பவன்; “பண்புடையானொரு பணிக்கன்”, “தீதிலா வினிமைதரு முயர்பணிக்கன்”, “கோதிலாமனப் பணிக்கன்” (திருவால 35:1,3,14); இச்செய்தி அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடலால் அறியலாகும். துணி - துண்டிக்கப்பட்ட பழைய உடை, “அழுக்கடைந்த பழந்துணியொன் றரைக்கசைத்து” (திருவிளை)” உருகியமனமொடு தழுவினொர் கிழவி கருந்துணி மேலிடு வெண்பிட் டுகந்தன” (மதுரைக்கலம்பகம்)
- 222- வந்தி-மலடி, அவள்பிட்டுவாணிச்சி; அவள்பெயர் செம்மனச் செல்வி என்பர் திருவாதவூரடிகள் புராணமுடையார். இதிற கூறப்படும் சரிதை மண் சுமந்த திருவிளையாடலிற் காணலாகும்.
- 223- தாம் - இங்கு சிவபெருமான். இதிலே உள்ளகதை பன்றிக் குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடலால் அறியலாகும். முடி - கிரீடத்திலுள்ள.
- 224- ஆணிக்கனகத்து-ஆணிப்பொன்னாலாகியதகட்டில், ஆணி-முதன்மை வழதிக்கு - ஒருபாண்டியனுக்கு, காணி-உரிமை
- 225- படலை-தழையையுடைய: இலைமாலையுமாம்; ஆத்திமலர்சிவபிரானுக்குரியது; “ஆத்திசூடியமர்ந்த தேவன்” வேம்பலர் பாண்டியர்க்குரியது; “தோட்டாரும் வேம்பாய்” (259) ஓம்பு-அழிக்கின்ற,விலக்குகின்ற; கொடி - காக்கை.
- 225-6 இங்கேயுள்ளகதை கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடலால் அறியலாகும்.
- 227- ஞாயலா நீயிருந்து ஞாமும்படியுனக்குக் கோயலாத் தந்த குழைக்காதும் - போய்ஊனிகப்
- 228- பெண்ணீராள் கண்ணீர் பெருகத் தழுவித்தும் கண்ணீரா லாற்றியருள் கண்களும் - தெண்ணீராள்
- 229- பண்சுமந்த பாட்டினுக்கும் பாவைதந்த பிட்டினுக்கும் மண்சுமந்த சோத மண்முடியும் - கண்சுமந்து
- 230- கண்டுகள் சுவர்த்து கசந்துகசந் துள்ளருக்த் தொண்டுசெய்து தாண்முடிமேற் சூடியே - மண்டும்

- 231- உடுக்குலத்தல் கோக்குலமென் றுற்றறிந்தா லென்ன
அடுக்கிலக்கு தீபமதி ராகம் - கடுத்தடேல்
- 232- வெங்கதிருண் டுக்குலத்து வெண்மதியுண் டென்னல்போல்
தல்கவா ரத்தீபந் தாமசையத் - துவக்கிடை
- 227- வாயில்-வழி நீ என்றது தமிழை. தமிழுக்குத்தமது
திருச்செவியைச் சிவபெருமான் இடமாக்கியது, "சங்கமெங்கள்
குழை" (தக்க 714) என்பதனாலும் அதன் உரை முதலிய
வற்றாலும் உணரப்படும்.
- 227-8மாமனாக வந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடலால் இதிற
கூறப்படும்.சரிதை விளங்கும். தெண்ணீரார் - தெள்நீரார் -
திருவாதவூடிகள்
- 229- பாட்டு-திருவாசகம்; பாவை-வந்தி என்னும் பிட்டுவாணிச்சி;
இக்கண்ணி,திருவாசகத்திலுள்ள, "பண்சுமந்த பாடற்பரிசு"
எனவரும் அரிய செய்யுளைத் தழுவிவந்துள்ளது.
- 230- கண்டு- திருத்தாள் (219) முதலியவற்றைத் தரிசித்து
- 231- இனி ஆராதனைக்குரிய தீபங்கள் முதலியன முறையே
கூறப்படும், உடுக்குலம் - நட்சத்திரங்கூட்டங்கள்; எழுவாய்.
தங்கோக்குலம் என்றது சந்திரகுலமாகிய பாண்டிய குலத்தை.
அடுக்கிலங்குதீபம் -அடுக்குத்தீபம், அடுக்குத் தீபத்துக்கு
நட்சத்திரங்கள் உவமை.
- 232- வெங்கதிர் - சூரியன், சிவபெருமான் சோழவரசராக
இருந்துதிருவாரூரில் அரசாட்சி செய்தமையின், உன் குலத்து
வெங்கதிருண்டு என்றார் "நங்குலத்தும் வந்துதித்தார்
நாதரென்று பானுமகிழ்ந்தங்குறல் போல்" (239) என்பர்
பின்னும். உன்குலத் தென்பதனை வெண்மதி என்பதனுடனும்
இயைக்க, தங்கத்தீபம் ஆரத்தீபம் என்க, ஆரம் - முத்து,
தங்கத் தீபத்திற்கு வெங்கதிரும் ஆரத்தீபத்திற்கு வெண்மதியும்
உவமை.

- 233- ஏவகுமொரு மீனுயர்த்தி எனல்கிருப்பே என்பதுபோல்
ஆல்கிடப தீப மழன்றாட - தீல்கா
- 234- தருடா ம்ரு கத்துரு ஞானார்க்கு வந்தே
புருடா ம்ரு கத்தீபம் போற்ற - மருவார்
- 235- வருகுலத்தார் பானு வரனடுக்குற் றென்ன
அருகுல வந்தட்ட கைய- இருசுடர்க்கும்
- 236- சொக்கருனைத் தானே சுடரென்று காட்டுதல்போல்
அக்கரா வத்தியொளி யாய்விளவிகத் - தக்கவளே
- 237- டெற்கும் பயந்நொள்தீதா ரென்றுகல்கை தேடுதல்போற்
பொற்கும்ப தீபமெதீர் போய்வகையச் - சொற்குருகும்
- 238- அற்பூரத் தொண்டர்க் கருண்முத்தி யீதெனல்போற்
கற்பூரத் தட்டிற் கனல்வாய்ப்பு - பொற்பாக
- 239- நல்குலத்தும் வந்துத்தீதார் நாதரென்று பானுமகிழ்த்
தல்குறல்போற் கண்ணாடி யல்கணுற - இல்கரசர்
- 240- எவ்குலத்தா ராயினா ரென்றுபிறை தோற்றுதல்போல்
துல்கமுடி மேற்குடைவெண் சோதீதீட - பொல்கியெழு

- 232-3 மீன் உயர்த்தின்-மீனக்கொடியை உயர்த்துவாயாயின்,
விடைஎங்கிருப்பேன் என்பதுபோல், இடபதீபம் - ரிஷபதீபம்.
- 234- அருள்தாம் - கருணைபரவிய, ம்ருகத்துரு - பன்றியுரு:
புருடாம்ருகத் தீபம்- புருஷாமிருக வடிவமுள்ளதீபம்; புருஷா
மிருகம் சிவபத்திச் செல்வமிக்க தென்பது மாயூரம்,
திருமங்கலக்குடி, திருமழபாடி என்பவற்றின் புராணங்களால்
நன்கு விளங்கும்; இது பற்றியே அதன் வடிவம்
சிவபெருமானுக்குத் திருவிழாக்காலங்களில் ஊர்தியாகவும்
அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. மருவார் - பகைவர்; இங்கே
சோழர்
- 235- குலத்து ஆர் பானு; பானு - சூரியன்
- 236- உனையென்றது தமிழை அக்கராலத்தி-அட்சர ஆரத்தி-
தக்கவள்-உமாதேவியார்
- 238- அற்பு ஊர் அ.தொண்டர்க்கு - அன்புபரவிய அந்த
அடியார்களுக்கு, கற்பூரதீபம் இரண்டறக்கலக்கும் முத்தியைக்
குறிப்பித்தது.

- 239- 232-ஆம் கண்ணிக் குறிப்பைப் பார்க்க, அரசரென்றது
சோமசுந்தரக்கடவுளை
- 241- முத்துகடல் வெண்டிரைகண் முன்னேமா டீக்கா
வந்தனபோல் வெண்சா மரையிட்ட - கீந்தைசெயும்
- 242- ஆடரவச் சீத்திரவ ராதலீனா வாலையட்டம்
நீடரவம் போலவெதீர் தீன்றாட - நாடகலா
- 243- வாலநறுந் தென்றனம் மன்னரென்று காண்பதுபோற்
கோலவீசந் குளிர்ந்தணுகம் - காலைத்
- 244- திருவனந்தன் முன்னாகச் சேவீக்குவீ காலத்
துருவனந்த தேவ ருடனே - மருவியெதீர்
- 245- போற்றுவாய் நீயும் புரோக்தரை முன்னனுப்பீத்
தோற்றாவு் செய்து துதித்ததற்பின் - ஆற்றல்
- 246- அரிய சீவாகமத்தோ ராதசைவர் தம்பால்
உரிய படையா வொதுவீக் - அருமைபுடன்
- 247- மூவர் கவியே முதலாம் கவியைந்தும்
மூவராய் தீன்றார்தம் முன்னோத - ஓவாதே
- 248- சீபாத மெண்ணாத தீயவீனைப் பாலீசெய்த
மாபாத கந்தீர்த்த மாமருந்தைத் - தீமணிப்
- 240-41 முந்து எழுகடல் வெண்திரைகள் வந்தனபோல் எனக்கூட்டுக
இதிற் கூறப்படும் சாரிதை எழுகடல் அழைத்த
திருவிளையாடலால் விளங்கும். மாமிக்காக -
காஞ்சனமாலைக்காக.
- 242- இவர் ஆடுகின்ற அரவத்தையுடையசித்தர்; எல்லாம்
வல்லசித்தர்; சித்தர்கள் செயலில் அரவத்தையாட்டும் செயலும்
ஒன்று
- 243- வால நறுந்தென்றல்-இளந்தென்றல்; அது பாண்டிநாட்டிற்
குரியது "மதுரைத்தென்றல்" (சிலம்:13,132)
- 244- திருவனந்தல்-காலைத்தரிசனகாலம்; திருப்பள்ளியெழுச்சி; இது
மதுரையில் சிறப்புற நடைபெறும், உரு அணந்த தேவருடனே
- அழகுடைய தேவர் பலருடனே

- 245- புரோகிதரென்றது வேதாகமங்களை (42): தோற்றரவு-
தோன்றுதல்
- 246- உரிய -உரியன அ.து உரிய பொருள்களை, படையா-
சேர்ப்பித்து
- 247- மூவர்கவி-தேவாரம், கவிஐந்து-தேவாரம் திருவாசகம்
திருவிசைப்பா,திருப்பல்லாண்டு,பெரியபுராணம்
- 248- சீபாதம்-ஸ்ரீபாதம்-திருவடிகள், தீபமணி-விளக்குப்போன்ற
மணிகளையுடைய
- 249- பைந்நாகஞ் சூழ்மதுரைப் பாண்டியனே பாரமணிக்
கைந்நாகஞ் சூழ்கோயிற் கண்மணியே-மன்னாக
- 250- மைக்கட்கரும்பை மருகிப் பிரியாத
முக்கட்கனியே முழுமுதலே - மிக்கபுனற்
- 251- கல்கா நதிக்கிறையே கன்னித் துறைக்கரசே
சில்கா தனத்துரையே செல்வமே - எல்கோலே
- 252- நாடல்களை யாடலுந்த நற்பாலை போலையார்
கூடல்களை யாடலுந்த கோமானே- தேடரிய
- 253- சிந்தைமகிழ்ந் தன்புடையார் தேடியநா ளோடியெதர்
வந்தல்களை யாட்டினமேல் ஞாராதோ- வந்தருளால்
- 254- பாலும் புகழ்சேர் பழக்கஞ்சீ யென்றுலகல்
மேலும் பெயரினமேல் ஜேண்டாஜோ - ஆலவனால்
- 255- புக்குவுந்தார் தம்மேற் பொடிபோட் ளுளமயக்கிற்
சொக்கலிக மென்றெவருஞ் சொல்லாரோ - சிக்கணந்த
- 256- அல்கைலே டானே யரசாள லுஞ்சீந்ய
மல்கைதனைக் கோட்டிகொளல் வல்லமையோ - கல்கையலாம்
- 249- பை நாகம் சூழ்-படத்தையுடைய பாம்பு எல்லை காட்டுதற்குச்
சூழ்ந்த, கைநாகம் - யானைகள். மன்னாக - அரசாக
- 250- மைக்கட்கரும்பை - அங்கயற்கண்ணம்மையை
- 251- இறையே -தலைவனே கன்னித்துறைக்கு, கன்னியாகுமரித்
துறைக்கு துரை-தலைவன்: "மதுரைத் துரைமகள்"
(மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ், அம்மாளை-10)

- 252- ஆடிவந்த நற்பாவைபோல்- கண்ணாடியுள் தோன்றும் பிரதிபிம்பம் போலே; கையுங் காலுந்தூக்கத்தூக்கும் ஆடிப்பாவைபோல, மேவன செய்யும் (“குறுந்-8”) ஆடிப்பாவையோ டலர்நிழற்பாவை, கைகான் மெய்பிறி தெவையும் பைபயத், தூக்கிற்றுாக்கி மேக்குயர் புயர்தல்” (ஞானாமிர்தம் - 6)
- 254 ‘பழிக்கஞ்சி’ என்பது சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருநாமங்களில் ஒன்று
- 255- புக்கு உவந்தார்; பொடி-சொக்குப்பொடியை, சொக்கு-மயக்கம், வயப்படுத்தல் இக்கு-கரும்பு
- 256- வேள்-மன்மதன் கோட்டிகொளல் - துன்புறுத்தல்
- 257- நல்லமைக்கண் ணூரூர நல்குதியே னல்கையெல்லாம்
வல்லசித்த ரென்றழைக்க மாட்டாரோ - நல்லவர்போல்
- 258- மைக்குவளைக் கண்ணி வளைகவர்த்து மல்கையார்தம்
கைக்குவளை வீற்கக் கணக்குண்டோ - தீக்குவளை
- 259- தோட்டாரும் வேம்பாய்த் தொடர்ந்துதொடர்ந் தேயொருதார்
கேட்டாரும் வேம்பாகக் கேட்டோமே - நாட்டமுற
- 260- வேளையொரித் தாய்க்கியல்போ மின்னார் கலைகவர்தல்
காளையிடையிருந்து கற்றதோ - மீளாது
- 261- சென்றிலகு நாரையன்று சென்றிவ லோகந்தே
இன்றெனையல் கெய்தலிட லாகாதோ-அன்றியழற்
- 262- குன்றே வீருத்த குமார ிளம்பாலர்
என்றேயோர் பெண்ணீட் டிருக்கலாம் - சென்றொருநாள்
- 263- பொன்னனையாள் வீடும் புருந்திருக்க லாமென்னென்
பொன்னனையாள் வீடும் பொருந்தாதோ-என்னுமொழி
- 264- எல்லாந் திருச்செய்ய வேறும் படியுரைக்க
வல்லாயுன் போலெவர்க்கு வாய்க்குமே-நல்லாள்
- 265- கருணைவிடு யாளல் கயற்கண்ணி தன்னோ
டருள்புரிய வாழ்ந்திருக்கு மையர்-தருமதுரை

- 256-7 மைக்கண் ஊடு கங்கையெலாம் வர நல்குதியேல்-அழச்செய்
வாயாகில், நங்கை என்றது தலைவியை
- 258- மை குவளை கண்ணி, கணக்கு-நியாயம் (81)
- 259- தோள் தாரும்-தோள்மாலையும், வேம்பாக - வெறுக்கத்தக்க
பொருளாக
- 260- கலைகவர்தல் இயல்போ, கலை-ஆடை,காளை என்றது
கண்ணனை, கண்ணன் யமுனை நதியில் ஆய்ச்சியர் கலை
கவர்ந்த வரலாறு இங்கே அறியற்பாலது
- 261- நாரைக்கு முத்திகொடுத்தது ஒரு திருவிளையாடல்
- 262- ஓர் பெண் என்றது கௌரியை
- 263- என் பொன் அனையாள் -என் னுடைய திருமகள்
போன்றவளுடைய என்றது தலைவியை
- 266- தானே சீவராச தானென்று வீற்றிருந்தால்
தேனேநம் பாக்கியத்தின் செய்தியே- ஆனமையால்
- 267- அந்தரலோ கத்தின்மே லானதரு ஞாலனாய்ச்
சுந்தர மீனவனின் சொற்படியே - ஐந்து
- 268 துறவாதே சேர்ந்து சுகாதந்த நல்க
மறவாதே தூது சொல்லீ வா
- 266- தேனே என்றது தமிழை; “புத்திக்குள் உண்ணப்படுந்தேனே”
என்றார் முன்னும் (69-70)
- 267- சுந்தரமீனவன் - சுந்தரபாண்டியர்; “விடமுண்ட சுந்தர சுந்தர
சுந்தர மீனவனே” (மதுரைக்கலம்பகம்)

தமிழ் வீடுதூது முற்றிற்று.

அமரர்

சிதம்பரப்பிள்ளை - குலசபாநாதன்

முதலாம் ஆண்டு நினைவு வெளியீடு.

(இலவசம்)

கீழ்கரவை புகழ்புத்த சோதிட பரம்பரைத் தோன்றல்.

லெட்சுமி ஓவ்செற் பிற்ண்டஸ், நெல்லியடி. 021-4909133